

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava 27

Číslo : **SK/0056/99/2021**

Dňa : **10.08.2023**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Domová správa, s.r.o., sídlo: Tehelná 3/A, 917 01 Trnava, IČO: 36 248 461**, kontrola vykonaná dňa 03.12.2020 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, Pekárska 23, Trnava, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, č. P/0094/02/2020 zo dňa 08.06.2021, ktorým bola podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **300,- EUR, slovom: tristo eur**, pre porušenie § 4 ods. 1 písm. h) vyššie citovaného zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie **m e n í** tak, že:

účastníkovi konania: **Domová správa, s.r.o., sídlo: Tehelná 3/A, 917 01 Trnava, IČO: 36 248 461**, kontrola vykonaná dňa 03.12.2020 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, Pekárska 23, Trnava,

- **pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov**, v zmysle ktorého je predávajúci povinný zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, v nadväznosti na § 8b ods. 2 druhá veta zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého správca je povinný riadiť sa rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa, ak nejde o zabezpečenie odborných prehliadok a skúšok technického zariadenia, ktoré je správca povinný vykonávať pri správe domu, keď vykonanou kontrolou, zameranou na prešetrenie podnetu spotrebiteľa, evidovaného správnym orgánom pod č. 631/2020 bolo zistené, že na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu na ulici J. Bottu, vchod č. 29D, 29E, 29F, 29G v Trnave, konanej dňa 03.10.2017 sa vlastníci bytov a nebytových priestorov rozhodli schváliť zástupcovi vlastníkov, okrem iných kompetencií, aj kompetencie „odsúhlasovať každý výdavok z fondu služieb aj fondu opráv max. do výšky 500 €; pri vyšších sumách nad 500 € rozhoduje spolu s finančnou komisiou“. Z rozhodnutia vyplýva, že každý výdavok z fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu na ulici J. Bottu, vchod č. 29D, 29E, 29F, 29G v Trnave do výšky 500,- € je potrebné schváliť zástupcom vlastníkov. Účastník konania, ktorý v tom čase vykonával správu bytového domu, nepredložil schválenie platby vo výške 165,- € zo dňa 10.03.2020 za „*právne stanovisko k písomnému hlasovaniu JUDr. Martin Palkovič, advokát, s. r. o.*“ zástupcovi vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Účastník konania ako správca bytového domu na ulici J. Bottu, vchod č. 29D, 29E, 29F, 29G v Trnave, sa pri úhrade platby dňa 10.03.2020 vo výške 165,- € teda neriadil rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, prijatým na schôdzi vlastníkov, konanej dňa 03.10.2017. Súčasný správca bytového domu na ulici J. Bottu, vchod č. 29D, 29E, 29F, 29G v Trnave, spoločnosť MEZON Services Slovakia, s.r.o., ktorému podľa vyjadrenia účastníka konania zo dňa 09.11.2020 bola odovzdaná celá dokumentácia týkajúca sa správy domu, takýmto rozhodnutím zástupcu vlastníkov bytov a nebytových priestorov nedisponuje. Účastník konania neoprávnene vyplatil z fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu na ulici J. Bottu, vchod č. 29D,

29E, 29F, 29G v Trnave dňa 10.03.2020, t. j. v čase výkonu správy bytového domu na ulici J. Bottu, vchod č. 29D, 29E, 29F, 29G v Trnave, platbu vo výške 165,- € za „*právne stanovisko k písomnému hlasovaniu*“ JUDr. Martin Palkovič, advokát, s. r. o., čím porušil povinnosť zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, čo je v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa;

u k l a d á

podľa § 24 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa peňažnú pokutu vo výške **300,- EUR, slovom: tristo eur**. Uloženú pokutu je účastník konania povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 00940220.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Domová správa, s.r.o. – peňažnú pokutu vo výške 300,- €, pre porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „*zákon o ochrane spotrebiteľa*“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 03.12.2020 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, Pekárska 23, Trnava zistené, že účastník konania porušil povinnosť zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku: „*Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*“ Podľa ods. 2 uvedeného ust. „*Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*“

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia č. P/0094/02/2020 zo dňa 08.06.2021, ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, odvolací orgán zistil dôvod na jeho zmenu. Odvolací správny orgán po preskúmaní predmetnej právnej veci zistil, že skutkový stav bol správne zistený a zaznamenaný, avšak vo výroku prvostupňového správneho rozhodnutia absentuje ustanovenie zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „*zákon č. 182/1993 Z. z.*“), ktoré bolo konaním účastníka konania porušené, a to konkrétne ustanovenie § 8b ods. 2 druhá veta zákona č. 182/1993 Z. z., pričom predmetné ustanovenie zákona č. 182/1993 Z. z. odvolací orgán doplnil do výroku napadnutého rozhodnutia. Uvedená zmena nemá žiadny vplyv na právne účinky napadnutého rozhodnutia, nie je dôvodom prehodnotenia výšky uloženej pokuty. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil.

V zmysle § 47 ods. 6 Správneho poriadku odvolací správny orgán taktiež opravuje chybu v písaní, ktorá vznikla pri písomnom vyhotovovaní napadnutého rozhodnutia. Uvedené pochybenie spočíva v tom, že správny orgán prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, na str. 8 v piatom odseku uviedol nesprávne ustanovenie zákona č. 182/1993 Z. z., a to: „*Podľa ustanovenia § 8b ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z. ...*“, pričom uvedené má znieť nasledovne: „*Podľa ustanovenia § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. ...*“. Predmetná oprava nemá žiadny vplyv na právne účinky napadnutého rozhodnutia.

Odvolací správny orgán zároveň listom zo dňa 14.07.2023 zaslal účastníkovi konania „Upovedomenie o vykonanej zmene“, v ktorom účastníkovi konania oznámil vyššie uvedené zmeny prvostupňového správneho rozhodnutia. Odvolací orgán účastníkovi konania zároveň umožnil vyjadriť sa k uvedeným zmenám v súlade s ustanovením § 33 ods. 2 Správneho poriadku, v zmysle ktorého: „*Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*“, a to v lehote do 8 dní odo dňa doručenia upovedomenia. Účastníkovi konania bolo oznámené, že po uplynutí vyššie uvedenej lehoty na vyjadrenie bude vydané rozhodnutie vo veci. Upovedomenie o vykonanej zmene bolo

účastníkovi konania doručené dňa 18.07.2023. Účastník konania na predmetné upovedomenie nereagoval žiadnym spôsobom.

Povinnosťou účastníka konania bolo zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie; čo účastník konania porušil.

Dňa 03.12.2020 bola inšpektormi Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj vykonaná kontrola v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, Pekárska 23, Trnava. Pri výkone kontroly bolo zistené, že účastník konania - poskytovateľ služby vykonával správu bytového domu na ulici J. Bottu, vchod č. 29D, 29E, 29F, 29G v Trnave do dňa 30.06.2020. Vykonanou kontrolou, zameranou na prešetrenie podnetu spotrebiteľa, evidovaného správnym orgánom pod č. 631/2020 bolo zistené, že účastník konania nezabezpečil dodržanie povinnosti podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého je predávajúci povinný zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, v nadväznosti na § 8b ods. 2 druhá veta zákona č. 182/1993 Z. z., podľa ktorého je správca povinný riadiť sa rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa, ak nejde o zabezpečenie odborných prehliadok a skúšok technického zariadenia, ktoré je správca povinný vykonávať pri správe domu, keď na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu na ulici J. Bottu, vchod č. 29D, 29E, 29F, 29G v Trnave, konanej dňa 03.10.2017 sa vlastníci bytov a nebytových priestorov rozhodli schváliť zástupcovi vlastníkov, okrem iných kompetencií, aj kompetencie „odsúhlasovať každý výdavok z fondu služieb aj fondu opráv max. do výšky 500 €; pri vyšších sumách nad 500 € rozhoduje spolu s finančnou komisiou“. Z rozhodnutia vyplýva, že každý výdavok z fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu na ulici J. Bottu, vchod č. 29D, 29E, 29F, 29G v Trnave do výšky 500,- € je potrebné schváliť zástupcom vlastníkov. Účastník konania, ktorý v tom čase vykonával správu bytového domu, nepredložil schválenie platby vo výške 165,- € zo dňa 10.03.2020 za „právne stanovisko k písomnému hlasovaniu JUDr. Martin Palkovič, advokát, s. r. o.“ zástupcom vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Účastník konania ako správca bytového domu na ulici J. Bottu, vchod č. 29D, 29E, 29F, 29G v Trnave, sa pri úhrade platby dňa 10.03.2020 vo výške 165,- € neriadil rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov, prijatom na schôdzi vlastníkov, konanej dňa 03.10.2017. Súčasný správca bytového domu na ulici J. Bottu, vchod č. 29D, 29E, 29F, 29G v Trnave, spoločnosť MEZON Services Slovakia, s.r.o., ktorému podľa vyjadrenia účastníka konania zo dňa 09.11.2020 bola odovzdaná celá dokumentácia týkajúca sa správy domu, takýmto rozhodnutím zástupcu vlastníkov bytov a nebytových priestorov nedisponuje. Účastník konania neoprávnene vyplatil z fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu na ulici J. Bottu, vchod č. 29D, 29E, 29F, 29G v Trnave dňa 10.03.2020, t. j. v čase výkonu správy bytového domu na ulici J. Bottu, vchod č. 29D, 29E, 29F, 29G v Trnave, platbu vo výške 165,- € za „právne stanovisko k písomnému hlasovaniu JUDr. Martin Palkovič, advokát, s. r. o.“, čím porušil povinnosť zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, čo je v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Inšpekčný záznam z vykonanej kontroly bol účastníkovi konania doručený dňa 14.12.2020.

Za zistený nedostatok účastník konania, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, v plnom rozsahu zodpovedá.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistený nedostatok.

Účastník konania v podanom odvolaní uviedol, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, najmä nesprávnej právnej aplikácie ustanovenia § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. a ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa, a že napadnuté rozhodnutie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu. K výkladu ustanovenia § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. účastník konania uvádza, že si dovoľí odvolací orgán upozorniť na to, že až z rozhodnutia sa dozvedel, že mal svojím postupom porušiť ustanovenie § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. Z tohto dôvodu sa počas kontroly, po vykonaní kontroly a doručení inšpekčného záznamu ani počas konania nemal možnosť vyjadriť k aplikácii ustanovenia § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. Účastník konania má za to, že ide o zásadný

nedostatok konania predchádzajúci vydaniu napadnutého rozhodnutia, pričom v prípadoch správneho trestania má právo vedieť porušenie akého právneho predpisu je mu kladené za vinu, aby mohol dôsledne uplatňovať svoje práva účastníka konania. Podľa vyjadrenia účastníka konania nie je postačujúce, ak sa to dozvie až z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu vo veci samej. Porušenie ustanovenia § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. musí byť uvedené i vo výroku napadnutého rozhodnutia (§ 47 Správneho poriadku).

K samotnému zneniu a aplikácii ustanovenia § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. účastník konania podotýka, že z neho nevyplýva povinnosť správcu bytového domu dať si vlastníkmí schvaľovať každého dodávateľa tovarov alebo služieb a každé jedno dodanie tovaru alebo služby. Vyplýva z neho len to, že ak vlastníci rozhodnú o konkrétnom dodávateľovi, je týmto rozhodnutím správca viazaný. V posudzovanom prípade však vlastníci o dodávateľovi právnych služieb nerozhodli, teda správca nekonal v rozpore s rozhodnutím vlastníkov o výbere dodávateľa. Podľa účastníka konania je z vyššie uvedeného ustanovenia zrejmé, že o výbere dodávateľa môže rozhodnúť len správca alebo vlastníci, nie je teda možné, aby o tom rozhodoval zástupca vlastníkov. Účastník konania je toho názoru, že jednoznačne neporušil ustanovenie § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z., pričom z uvedeného vyplýva, že odsúhlasenie dodávateľov nemožno preniesť na zástupcu vlastníkov bytov ani „finančnú komisiu“, pretože patrí len správcovi a vlastníkom. Je vylúčené, aby správca každú drobnosť nechával schvaľovať vlastníkom a za týmto účelom zvolával schôdzu vlastníkov bytov alebo organizoval písomné hlasovanie (v posudzovanom prípade ide o náklad len vo výške 165,- €). Zákon to od správcu napokon ani nevyžaduje, ale ukladá mu, aby hospodáril s majetkom vlastníkov bytov v dome s odbornou starostlivosťou v súlade s podmienkami zmluvy o výkone správy (§ 8b ods. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Z. z.).

Účastník konania sa dôrazne ohradzuje voči účelovej interpretácii jeho vyjadrení zo strany správneho orgánu prvého stupňa. V žiadnom svojom podaní neuvádzal, že môže disponovať s peniazmi vlastníkov bytov podľa vlastného uváženia. Opakovane uvádzal, že je viazaný zákonom a zmluvou o výkone správy. Zákon o vlastníctve bytov však neumožňuje, aby vlastníci svojím rozhodnutím prenášali pre správcu záväzným spôsobom oprávnenie schvaľovať výdavky z fondu služieb a z fondu opráv na zástupcu vlastníkov.

Podľa vyjadrenia účastníka konania neobstojí ani argumentácia správneho orgánu prvého stupňa, že konateľ účastníka konania bol prítomný na schôdzi vlastníkov konanej dňa 03.10.2017 ako predsedajúci, nemal voči rozhodnutiu vlastníkov námietky a podpísal zápisnicu zo schôdze. Konateľ a ani účastník konania nemá žiadne oprávnenie zasahovať do obsahu rozhodnutí vlastníkov, nie je ani oprávnený namietat obsah ich rozhodnutí.

K nedostatočne zistenému skutkovému stavu a nesprávnej aplikácii ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa účastník konania uvádza, že ako vyplýva z inšpekčného záznamu z kontroly vykonanej dňa 03.12.2020, dôvodnosť právneho posúdenia písomného hlasovania a výpovede zo zmluvy o výkone správy, nebola predmetom kontroly, nakoľko vlastníci bytov túto dôvodnosť v podnete nežiadali prešetriť. Je teda zrejmé, že správny orgán prvého stupňa počas kontroly vôbec neskúmal, či účastník konania poskytol vlastníkom službu spôsobom, ktorá umožňuje jej riadne použitie, pretože uvedené vlastníci nenamietali. Namietali len nedodržanie ich rozhodnutia zo dňa 03.10.2017. Vykonaná kontrola teda neposkytuje základ k tomu, aby správny orgán prvého stupňa spravil právny záver o porušení ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Taktiež účastníkovi konania nie je zrejmé, na základe čoho správny orgán prvého stupňa hodnotí potrebnosť, resp. nepotrebnosť objednania právnej služby, keď ani samotní vlastníci jej potrebnosť nenamietali. Nie je pravdou, že by sa všetky právne problémy museli nevyhnutne riešiť súdnou cestou, pretože úlohou súdov je riešiť právne spory a nie je potrebný zásah súdu v prípade, ak sa účastníci súkromnoprávných vzťahov vedia dohodnúť. Podkladom takejto dohody môžu byť práve právne stanoviská alebo analýzy vypracované advokátskou kanceláriou. To, že nakoniec došlo k zmene správcu v predmetnom bytovom dome neznamená, že pre bezsporový priebeh zmeny správcu bytového domu nebolo objednané právne stanovisko pre

vlastníkov potrebné. Naopak, vypracované právne stanovisko umožnilo vlastníkom zákonným spôsobom realizovať zmenu správcu v bytovom dome, a to bez nutnosti súdneho sporu.

Účastník konania uvádza, že je zrejmé, že prvostupňový správny orgán vôbec neskúmal, za akých okolností a časových súvislostí došlo k zmene správcu v predmetnom bytovom dome a len z tej skutočnosti, že k zmene došlo, vyvodil záver o nepotrebnosti právneho stanoviska pre vlastníkov. Účastník konania má za to, že z uvedeného je zrejmé, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Záverom účastník konania navrhuje, aby odvolací správny orgán napadnuté rozhodnutie zrušil a konanie zastavil, pretože účastník konania neporušil žiadnu právnu povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 182/1993 Z. z. alebo zo zákona o ochrane spotrebiteľa.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia a ani na prehodnotenie výšky uloženej pokuty. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania za nesplnenie povinnosti vyplývajúcej z § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa *„predávajúci je povinný zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie.“*

Podľa § 8b ods. 2 druhá veta zákona č. 182/1993 Z. z. *„správca je povinný riadiť sa rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa, ak nejde o zabezpečenie odborných prehliadok a skúšok technického zariadenia, ktoré je správca povinný vykonávať pri správe domu.“*

Odvolací správny orgán sa nestotožňuje so skutočnosťami uvádzanými účastníkom konania v podanom odvolaní, nakoľko tieto sú výlučne subjektívneho charakteru s tendenčným zámerom vyvinúť sa zo zodpovednosti za protiprávny stav zistený kontrolou vykonanou dňa 03.12.2020 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, Pekárska 23, Trnava, zameranou na prešetrovanie písomného podnetu spotrebiteľa, evidovaného pod č. 631/2020. K argumentom účastníka konania, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, najmä nesprávnej právnej aplikácie ustanovenia § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. a ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa, a že napadnuté rozhodnutie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, odvolací orgán uvádza, že sa s nimi nestotožňuje. V danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom, ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán taktiež zdôrazňuje, že rozhodujúcim pre konštatovanie porušenia povinnosti stanovenej zákonom je zistený skutkový stav, z ktorého aj podľa odvolacieho orgánu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán uvádza, že právne posúdenie zisteného skutkového stavu patrí správnomu orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania

porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa. A teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona. V postupe správneho orgánu nevzhliadol odvolací orgán žiadnu nezákonnosť. Vzhľadom na uvedené považuje odvolací orgán úvahy účastníka konania prezentované v tejto časti odvolania za bezpredmetné.

Odvolací orgán taktiež uvádza, že predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti, vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“), ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Odvolací orgán zároveň v tejto súvislosti dodáva, že kontrola bola vykonaná v súlade s právnymi predpismi a prvostupňový správny orgán správne posúdil skutkový stav, účastník konania počas celého správneho konania nepredložil jediný dôkaz, ktorý by preukazoval opak, a preto odvolací správny orgán trvá na tom, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe objektívne zistených skutočností zaznamenaných v inšpekčnom zázname, ktoré neboli žiadnym spôsobom hodnoverne a preukázateľne spochybnené. Z inšpekčného záznamu bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav. Odvolací orgán má za to, že v predmetnej právnej veci bol presne a úplne zistený skutočný stav veci a boli zistené všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Z vykonanej kontroly jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom za porušenie tejto povinnosti v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa zodpovedá účastník konania na základe objektívnej zodpovednosti. Odvolací orgán má teda nepochybne za preukázané, že zo strany účastníka konania došlo k porušeniu zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom z inšpekčného záznamu z kontroly vykonanej dňa 03.12.2020 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, Pekárska 23, Trnava táto skutočnosť jednoznačne vyplýva. Odvolací správny orgán uvádza, že všetky dôkazy posúdil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Odvolací orgán má za to, že kontrolnú činnosť môžu vykonávať len zamestnanci, ktorí sú odborne spôsobilí na výkon kontroly a získali preukaz SOI, resp. poverenie na výkon kontroly. Inšpektori SOI vykonávajú svoje povinnosti tak, ako im ich ukladá zákon, pričom sú pri svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti zo zákona nezávislí. Na základe ich zákonom zverenej právomoci vykonali kontrolu, pričom pri kontrole zistili pochybenie. Inšpekčný záznam patrí medzi relevantné podklady k rozhodnutiu a je záznamom z kontroly, v ktorom konajúci inšpektori opíšu objektívne zistený skutkový stav na mieste samom, prípadne aj problematiku podnetov. Inšpekčný záznam z vykonanej kontroly tvorí objektívny hmotnoprávny podklad pre ďalší postup v konaní, a to najmä pri vydaní meritórneho rozhodnutia vo veci samej a zároveň slúži ako relevantný právny dôkaz o porušení povinnosti účastníka konania, ktorá mu vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Inšpekčný záznam považuje odvolací orgán za jasný, zrozumiteľný a za dostatočný dôkaz porušenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

Odvolací správny orgán taktiež poznamenáva, že SOI je pri svojej činnosti viazaná zásadou zákonnosti, teda zásadou viazanosti právom, ktorá stanovuje povinnosť správneho orgánu postupovať v správnom konaní zákonným spôsobom tak, aby bol naplnený účel, pre ktorý si ho štát zriadil, teda na zabezpečenie ochrany právom chránených záujmov v oblasti ochrany spotrebiteľa. Predmetná zásada bola v plnej miere naplnená, keď správny orgán postupoval v zmysle jeho kompetencií zakotvených v zákone o štátnej kontrole vnútorného trhu. Podľa

ustanovenia § 4 ods. 1 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu správny orgán kontroluje vnútorný trh podľa ustanovenia § 2 a podľa osobitných predpisov s odkazom na zákon č. 182/1993 Z. z. V zmysle ustanovenia § 2 písm. a) zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu sa kontrolou vnútorného trhu zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými predpismi, medzi ktoré je výslovne zaradený aj zákon č. 182/1993 Z. z. Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) a písm. g) zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu SOI pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich, poskytujúcich alebo sprístupňujúcich produkty na vnútornom trhu zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu, (a teda kontroluje vnútorný trh podľa osobitných predpisov), ako aj je oprávnená využívať podnety verejnosti, najmä od spotrebiteľov, spotrebiteľských združení a iných orgánov verejnej moci, a preto sa správny orgán zameria kontrolou aj na preverenie plnenia povinností účastníka konania vyplývajúcich zo zákona č. 182/1993 Z. z. Jediným cieľom kontroly správneho orgánu bolo zabezpečenie efektívnej ochrany spotrebiteľa pri poskytovaní služieb účastníkom konania ako správcom. Z uvedeného teda nesporne vyplýva kompetencia SOI vykonávať dozor nad plnením povinností v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z., t. j. je orgánom oprávneným kontrolovať, či sú spotrebiteľom poskytované služby v súlade so zmluvnými, ako aj zákonnými podmienkami, a to vrátane služieb poskytovaných správcami bytov a nebytových priestorov.

Správcom domu je právnická osoba alebo fyzická osoba podnikateľ, ktorá má v predmete podnikania alebo v predmete činnosti správu a údržbu bytového fondu. Správca zodpovedá za všetky škody, ktoré vzniknú, ak si dôsledne neplní svoje povinnosti.

Z vyššie uvedených citovaných ustanovení zákona je zrejmé, že účastník konania poskytuje služby a má postavenie predávajúceho v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, a teda je povinný poskytovať služby v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa okrem iného povinný poskytovať služby spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie. Účastník konania ako predávajúci, resp. poskytovateľ služby nesplnil vo vzťahu k spotrebiteľom (vlastníkom bytov a nebytových priestorov) svoju zákonnú povinnosť podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa, a to zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie v nadväznosti na § 8b ods. 2 druhá veta zákona č. 182/1993 Z. z., a tým došlo k porušeniu práv spotrebiteľov.

K námietkam účastníka konania, že až z rozhodnutia sa dozvedel, že mal svojím postupom porušiť ustanovenie § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z., že z tohto dôvodu sa počas kontroly, po vykonaní kontroly a doručení inšpekčného záznamu ani počas konania nemal možnosť vyjadriť k aplikácii ustanovenia § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z., že ide o zásadný nedostatok konania predchádzajúci vydaniu napadnutého rozhodnutia, pričom v prípadoch správneho trestania má právo vedieť porušenie akého právneho predpisu je mu kladené za vinu, aby mohol dôsledne uplatňovať svoje práva účastníka konania, pričom porušenie ustanovenia § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. musí byť uvedené i vo výroku napadnutého rozhodnutia (§ 47 Správneho poriadku), odvolací orgán uvádza, že účastníka konania Upovedomením o vykonanej zmene zo dňa 14.07.2023 upovedomil, že síce skutkový stav bol správne zistený a zaznamenaný, avšak vo výroku prvostupňového správneho rozhodnutia absentuje ustanovenie zákona č. 182/1993 Z. z., ktoré bolo konaním účastníka konania porušené, a to konkrétne ustanovenie § 8b ods. 2 druhá veta zákona č. 182/1993 Z. z. Z predmetného upovedomenia o vykonanej zmene taktiež vyplýva znenie výroku rozhodnutia po vykonaní zmeny zo strany odvolacieho orgánu. Odvolací orgán účastníkovi konania zároveň umožnil vyjadriť sa k uvedeným zmenám v súlade s ustanovením § 33 ods. 2 Správneho poriadku, v zmysle ktorého: „*Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*“, a to v lehote do 8 dní odo dňa doručenia upovedomenia. Účastníkovi konania bolo taktiež oznámené, že po uplynutí vyššie uvedenej lehoty na vyjadrenie bude vydané rozhodnutie vo veci. Upovedomenie o vykonanej zmene bolo účastníkovi konania doručené dňa 18.07.2023,

pričom však účastník konania na predmetné upovedomenie nereagoval žiadnym spôsobom. Odvolací orgán v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Asan/30/2020 zo dňa 16.12.2021, v ktorom Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uviedol, že: „... 21. K správnosti a zákonnosti preskúmaného rozhodnutia, ako aj postupu pred jeho vydaním, kasačný súd uvádza, že správne orgány mali v predmetnej veci postupovať v súlade so správnym poriadkom. Uvedené vyplýva z § 27 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého správne orgány konajú podľa ustanovení správneho poriadku. Rovnakým spôsobom argumentuje aj sťažovateľ keď tvrdí, že konal prísne v súlade s ustanoveniami správneho poriadku pri rozhodovaní o správnom delikte žalobcu. Sťažovateľ však v tomto kontexte dostatočne nedbal na zachovanie práva žalobcu na vyjadrenie ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu v zmysle ustanovenia § 33 ods. 2 správneho poriadku. 22. V tomto kontexte súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžp/23/2011 zo dňa 01.12.2011 (primerane aj napríklad sp. zn. 6Sžo/1/2012 z 26.09.2012, sp. zn. 6Sžp/18/2011 z 18.07.2012): „*Senát najvyššieho súdu poukazuje na to, že skutočnosti, ktoré sa obvinenému z priestupku kladú za vinu musia byť sformulované v skutku. Správny orgán vykonávajúci priestupkové konanie musí preto skutok sformulovať presne a úplne. Pokiaľ v ďalších štádiách skutok rozšíri alebo doplní, alebo spresní, musí umožniť obvinenému z priestupku sa k novo sformulovanému resp. doplnenému skutku vyjadriť. V danom prípade žalovaný ako odvolací správny orgán skutok preukázateľne spresnil, preto mal žalobcovi umožniť k spresnenej formulácii skutku sa vyjadriť. Ide o dodržanie formálne ustanoveného procesného postupu. Správny orgán nemôže selektovať závažnosť skutočností doplnených do skutku. (V prípade, že zo skutku by boli vypustené určité skutočnosti upovedomenie nemusí byť nevyhnutné).*“ ... 23. Sťažovateľ preskúmaným rozhodnutím podstatným spôsobom zmenil právnu kvalifikáciu skutku, ktorý sa kladie žalobcovi za vinu. Ako vyplýva z označenej ustálenej judikatúry, tak v takom prípade bol sťažovateľ povinný umožniť žalobcovi vyjadriť sa k takto zmenenej právnej kvalifikácii skutku. Vzhľadom na to, že tento formálne ustanovený postup nedodrжал došlo k podstatnému porušeniu ustanovení v konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. 24. Závery sťažovateľa o tom, že žalobca mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu sa nezakladajú na skutočnosti. Uvedené je, ako už konštatoval aj krajský súd, preukázateľné z administratívneho spisu, keďže žalovaný pred vydaním rozhodnutia, ktorým zmenil právnu kvalifikáciu skutku žalobcu o tejto skutočnosti neupovedomil a neumožnil mu vyjadriť sa. Na túto skutočnosť nemá vplyv, že žalovaný vydal preskúmané rozhodnutie na základe skutkového stavu zisteného v prvostupňovom konaní, s ktorým žalobca oboznámený bol. ... “ Na základe uvedeného má odvolací orgán za to, že postupoval v intenciách vyššie spomenutého rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Asan/30/2020 zo dňa 16.12.2021 a účastníkovi konania dorúčením upovedomenia o vykonanej zmene umožnil vyjadriť sa k doplnenej právnej kvalifikácii skutku. Vzhľadom na uvedené považuje odvolací orgán úvahy účastníka konania prezentované v tejto časti odvolania za bezpredmetné.

K tvrdeniam účastníka konania, že o výbere dodávateľa môže rozhodnúť len správca alebo vlastníci, nie je teda možné, aby o tom rozhodoval zástupca vlastníkov, že jednoznačne neporušil ustanovenie § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z., pričom z uvedeného vplýva, že odsúhlasenie dodávateľov nemožno preniesť na zástupcu vlastníkov bytov ani „finančnú komisiu“, pretože patrí len správcovi a vlastníkom, že je vylúčené, aby správca každú drobnosť nechával schvaľovať vlastníkom a za týmto účelom zvolával schôdzu vlastníkov bytov alebo organizoval písomné hlasovanie (v posudzovanom prípade ide o náklad len vo výške 165,- €), že zákon to od správcu napokon ani nevyžaduje, ale ukladá mu, aby hospodáril s majetkom vlastníkov bytov v dome s odbornou starostlivosťou v súlade s podmienkami zmluvy o výkone správy (§ 8b ods. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Z. z.), odvolací orgán uvádza, že správca je povinný riadiť sa rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa, ak nejde o zabezpečenie odborných prehliadok a skúšok technického zariadenia, ktoré je správca povinný vykonávať pri správe domu. V danom prípade sa vlastníci bytov a nebytových priestorov na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu na ulici J. Bottu, vchod

č. 29D, 29E, 29F, 29G v Trnave, konanej dňa 03.10.2017 rozhodli, že zástupca vlastníkov bytov a nebytových priestorov má oprávnenie na odsúhlasenie výdavkov z fondu služieb a fondu opráv až do výšky 500 €, pričom pri vyšších sumách nad 500 € bude rozhodovať spolu s finančnou komisiou. Vyššie popísané konanie vlastníkov bytov a nebytových priestorov odvolací orgán akceptuje ako súladné so zákonom. Rozhodnutia vlastníkov prijaté na schôdzi vlastníkov sú pre správcu záväzné, nakoľko finančné prostriedky vo fonde prevádzky, údržby a opráv sú majetkom vlastníkov a vlastníci môžu rozhodovať o hospodárení s týmito prostriedkami vrátane rozsahu oprávnenia disponovať s nimi. Kompetencia zástupcu vlastníkov odsúhlasovať každý výdavok z fondu služieb aj z fondu opráv max. do výšky 500 € zaväzuje účastníka konania ako správcu k jeho rešpektovaniu a konaniu v zmysle rozhodnutia vlastníkov, a to aj napriek skutočnosti, že uvedené nie je upravené v zmluve o výkone správy, nakoľko predmetné bolo schválené na schôdzi vlastníkov dňa 03.10.2017. Odvolací orgán dodáva, že vyjadrenia účastníka konania sú účelové, nakoľko na schôdzi konanej dňa 03.10.2017 bol prítomný priamo konateľ účastníka konania, ktorý schôzdu otvoril a bol jej predsedajúcim. V čase schôdze uvedené skutočnosti nenamietal a zápisnicu taktiež riadne podpísal (pozri č. 1. 5 – 7 spisu).

K argumentom účastníka konania, že ako vyplýva z inšpekčného záznamu z kontroly vykonanej dňa 03.12.2020, dôvodnosť právneho posúdenia písomného hlasovania a výpovede zo zmluvy o výkone správy, nebola predmetom kontroly, nakoľko vlastníci bytov túto dôvodnosť v podnete nežiadali prešetriť, že je teda zrejmé, že správny orgán prvého stupňa počas kontroly vôbec neskúmal, či účastník konania poskytol vlastníkom službu spôsobom, ktorá umožňuje jej riadne použitie, pretože uvedené vlastníci nenamietali, keď namietali len nedodržanie ich rozhodnutia zo dňa 03.10.2017, a že vykonaná kontrola neposkytuje základ k tomu, aby správny orgán prvého stupňa spravil právny záver o porušení ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa, odvolací správny orgán považuje za potrebné uviesť, že ak účastník konania považoval výpoveď zo zmluvy o výkone správy za neplatnú, mal právo dať si vypracovať právnu analýzu, avšak na vlastné náklady, a následne uplatniť svoje práva na príslušnom súde, ktorý je oprávnený o veci rozhodnúť. Odvolací orgán tiež podotýka, že z administratívneho spisu je zrejmé, že účastník konania svojvoľne objednal právne stanovisko, uhradil zaň platbu bez akéhokoľvek rozhodnutia vlastníkov bytov a nebytových priestorov, teda aj bez odsúhlasenia platby zástupcom vlastníkov bytov. Ako už bolo uvedené vyššie v tomto rozhodnutí, pokiaľ sa vlastníci bytov a nebytových priestorov rozhodli, že zástupca vlastníkov bytov a nebytových priestorov má oprávnenie na odsúhlasenie výdavkov z fondu služieb a z fondu opráv do výšky max. 500 €, tzn. môže rozhodovať o nakladaní s finančnými prostriedkami vo fonde do určitej výšky, uvedené bol účastník konania povinný akceptovať. Odvolací orgán poukazuje aj na to, že výber dodávateľa na dodávku právnych služieb, t. j. „za právne stanovisko k písomnému hlasovaniu JUDr. Martin Palkovič, advokát, s. r. o.“, bez rozhodnutia vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa, je spôsobilý zhoršiť zmluvné postavenie vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, nakoľko uvedený postup vylučuje vlastníkov bytov a nebytových priestorov z akejkoľvek kontroly správcu pri výbere dodávateľov na zabezpečenie takýchto činností.

K námietke účastníka konania, že prvostupňový správny orgán vôbec neskúmal, za akých okolností a časových súvislostí došlo k zmene správcu v predmetnom bytovom dome a len z tej skutočnosti, že k zmene došlo, vyvodil záver o nepotrebnosti právneho stanoviska pre vlastníkov, odvolací orgán uvádza, že v predmetnom prejednávanom prípade nie je potrebné, aby správny orgán skúmal okolnosti a časové súvislosti ohľadom zmeny správcu. Pre správny orgán je podstatné, že účastník konania ako správca nepreukázal, že sa pri výbere právnej služby riadil rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a platbu za „*právne stanovisko k písomnému hlasovaniu JUDr. Martin Palkovič, advokát, s. r. o.*“ uhradil z fondu služieb a fondu opráv bez potrebného schválenia, resp. odsúhlasenia zástupcom vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorému toto oprávnenie vyplýva z rozhodnutia vlastníkov, schváleného na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov, konanej dňa 03.10.2017. Z podkladov pre rozhodnutie tiež vyplýva, že pri kontrole nebolo zo strany správcu preukázané rozhodnutie vlastníkov bytového domu o výbere právnej služby. Vzhľadom na skutočnosť, že

náklady vyplývajúce z dojednaných zmlúv znášajú v konečnom dôsledku spotrebiteľia – vlastníci bytov a nebytových priestorov, zákonodarcu zakotvil okrem povinnosti správcu dojednať pri obstarávaní služieb a tovaru čo najvýhodnejšie podmienky, aké sa dali dojednať v prospech vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome aj povinnosť správcu riadiť sa rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa. V prípade, ak správca síce dojedná čo najvýhodnejšie podmienky, aké sa dali dojednať v prospech vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, avšak neriadi sa rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o výbere dodávateľa, dochádza k svojvôli pri výkone správy a k ohrozeniu práv vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorí sú v dôsledku konania správcu zaviazaní na plnenie bez ich súhlasu. Uvedeným konaním bol výrazne znížený rozsah práv spotrebiteľov (vlastníkov bytov a nebytových priestorov) garantovaných zákonom. Odvolací orgán dodáva, že správca spravuje finančné prostriedky vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a nemôže s nimi nakladať podľa vlastného uváženia, bez akejkoľvek participácie vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorí práve pre takéto prípady rozhodli, že výdavok z fondu služieb aj fondu opráv bude podliehať schváleniu zástupcu vlastníkov, resp. zástupcu vlastníkov spolu s finančnou komisiou pri vyšších sumách nad 500 €.

Odvolací orgán poznamenáva, že účastník konania za zistené porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa nesie objektívnu zodpovednosť, t. j. bez ohľadu na zavinenie alebo iné okolnosti danej veci; zodpovedá za protiprávny výsledok. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly. Uvedený správny delikt patrí medzi ohrozovacie delikty, a preto nie je nevyhnutné, aby došlo k poruchovému následku; stačí, že takýto protiprávny následok reálne hrozí. Zákon neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnúť na žiadne subjektívne aspekty. Odvolací správny orgán je toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a zabezpečiť jeho dodržiavanie. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti.

Odvolací orgán má tiež za to, že nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom správny orgán v danom prípade postupoval aj v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, zásadami správneho konania, s námietkami a podkladmi predloženými účastníkom konania sa správny orgán pri rozhodovaní podrobne zaoberal, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení rozhodnutia náležite zdôvodnil. Prvostupňový správny orgán nekonal ani v rozpore so zásadou súčinnosti v správnom konaní, splnil si všetky svoje zákonné povinnosti a účastníkovi konania neuprel možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia.

K žiadosti účastníka konania o zastavenie správneho konania, odvolací orgán poznamenáva, že správny orgán konanie zastaví, ak nastane niektorý z dôvodov uvedený v ustanovení § 30 ods. 1 Správneho poriadku. V predmetnom prejednávacom prípade však odvolací orgán nezistil žiadny dôvod na zastavenie správneho konania v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia Správneho poriadku.

Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zníženie výšky postihu, resp. na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, v dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zisteného nedostatku. Odvolací orgán sa snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby

v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukládanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému nedostatku do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší dané právne predpisy, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zistenému nedostatku. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Nakoľko porušenie povinnosti bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona *„pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.“* Podľa § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa *„ak ide o menej závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a nevykoná opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1.“*

Odvolací orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinnosti zo strany účastníka konania, bolo spoľahlivo preukázané. Odvolací orgán zastáva názor, že v predmetnom prípade, vzhľadom na charakter zisteného nedostatku a jeho dopad na spotrebiteľov (vlastníkov bytov a nebytových priestorov), nejde o menej závažné porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolací orgán dodáva, že využitie uvedeného inštitútu má fakultatívny charakter.

Pri určení výšky pokuty odvolací orgán prihliadol na porušenie povinnosti ustanovenej v § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa v kontexte s vyššie uvedenými kritériami pre určenie výšky pokuty. Účastník konania porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. h) citovaného zákona tým, že nezabezpečil poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie. Správny orgán zohľadnil pri určovaní výšky pokuty skutočnosť, že nesplnením povinnosti účastníka konania zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, boli porušené základné práva spotrebiteľa, a to právo na ochranu ekonomických záujmov spotrebiteľa.

Správny orgán zohľadnil pri určovaní výšky pokuty skutočnosť, že účastník konania je z titulu výkonu jeho činnosti povinný zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, ako aj zachovávať a dodržiavať požadovanú úroveň odbornej starostlivosti voči spotrebiteľom, ktorí vystupujú vo vzťahu k účastníkovi konania ako slabšia strana a sú neraz vystavovaní svojvôli predávajúceho, resp. poskytovateľa služby. Účastník konania, ako správca bytového domu na ulici J. Bottu, vchod č. 29D, 29E, 29F, 29G v Trnave, sa pri úhrade platby dňa 10.03.2020 vo výške 165,- € (za právne stanovisko k písomnému hlasovaniu JUDr. Martin Palkovič, advokát, s. r. o.) neriadil rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, prijatom na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov konanej dňa 03.10.2017. Konaním účastníka konania boli tiež spotrebiteľia ako vlastníci bytov a nebytových priestorov, nachádzajúcich sa v predmetnom bytovom dome, vystavení stavu právnej neistoty vo vzájomných právach a povinnostiach, ktoré jednotlivým zmluvným stranám patria. Rovnako tak bolo vlastníkom bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome odopreté významné právo o tejto skutočnosti rozhodovať spôsobom podľa § 8b ods. 2 druhá veta zákona č. 182/1993 Z. z. V dôsledku protiprávneho konania účastníka konania teda vznikla možnosť ohrozenia oprávnených záujmov spotrebiteľov – vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu v správe účastníka konania. Konaním správcu tak bola dotknutá ochrana majetkových práv spotrebiteľov, ako aj rešpektovanie práva spotrebiteľa na riadny výkon správy, pričom správca zodpovedá vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome za všetky škody vzniknuté v dôsledku neplnenia alebo nedostatočného plnenia svojich povinností vyplývajúcich zo zákona č. 182/1993 Z. z. alebo zo zmluvy o výkone správy. Odvolací orgán zohľadnil najmä skutočnosť, že v danom prípade správca bez predchádzajúceho rozhodnutia vlastníkov bytov a nebytových priestorov rozhodol o obstaraní právnych služieb (právne stanovisko k písomnému hlasovaniu JUDr. Martin Palkovič, advokát, s. r. o.) z fondu tvoreného vlastníckmi a viazaného práve pre tento účel. Odvolací orgán zastáva názor, že uložená pokuta je vo vzťahu k porušeniu zákonných povinností účastníka konania a z hľadiska možných následkov viac ako primeraná.

Správny orgán zároveň prihliadol na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého má každý spotrebiteľ okrem iného právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistený nedostatok, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania.

Z hľadiska miery zavinenia vzal odvolací správny orgán pri určovaní výšky pokuty do úvahy aj skutočnosť, že účastník konania ako správca domu, ktorý spotrebiteľovi poskytuje služby, je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky poskytovania služieb a za ich dodržiavanie zodpovedá objektívne.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Odvolací orgán má za to, že výška uloženej pokuty je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu, charakteru a rozsahu porušenia zákona.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava 27

Číslo : **SK/0023/99/2021**Dňa : **07.08.2023**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **ELROMED s.r.o., sídlo: Popradskej brigády 747/23, 058 01 Poprad** (do: 04.01.2022 Mládeže 2354/32, 058 01 Poprad), **IČO: 46 200 681**, kontrola internetového obchodu www.elromed.sk vykonaná dňa 17.03.2021 spísaním inšpekčného záznamu v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, č. P/0025/07/21 zo dňa 13.05.2021, ktorým bola podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **1 000,- EUR, slovom: jedentisíc eur**, pre porušenie § 4 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 2 písm. c), § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, § 7 ods. 4 v spojení s bodom 10. Prílohy č. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a pre porušenie § 3 ods. 1 písm. h), písm. l) a písm. t) zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie vo výrokovej časti, ako aj v príslušnej časti odôvodnenia **m e n í** tak, že: **znenie výroku:**

„..., zistené pri výkone kontroly zo dňa 17.03.2021 internetového obchodu www.elromed.sk, prevádzkovaného kontrolovanou osobou: **ELROMED s.r.o., Mládeže 2354/32, 058 01 Poprad** ...“

nahrádza znením:

„..., zistené pri výkone kontroly zo dňa 17.03.2021 internetového obchodu www.elromed.sk, prevádzkovaného kontrolovanou osobou: **ELROMED s.r.o., Popradskej brigády 747/23, 058 01 Poprad** (do: 04.01.2022 Mládeže 2354/32, 058 01 Poprad), v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov ...“

a

pre porušenie zákazu predávajúceho podľa § 4 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 2 písm. c) a § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, § 7 ods. 4 v spojení s bodom 10. Prílohy č. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a pre porušenie povinností predávajúceho podľa § 3 ods. 1 písm. h), písm. l) a písm. t) zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa účastníkovi konania – **ELROMED s.r.o., sídlo: Popradskej brigády 747/23, 058 01 Poprad** (do: 04.01.2022 Mládeže 2354/32, 058 01 Poprad), **IČO: 46 200 681**, kontrola internetového obchodu www.elromed.sk vykonaná dňa 17.03.2021 spísaním inšpekčného záznamu v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov, podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov ukladá peňažná pokuta vo výške **1 000,- EUR, slovom: jedentisíc eur**. Uloženú pokutu je účastník konania povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 00250721.

Ostatná časť výroku ostáva bez zmeny.

Odôvodnenie:

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – ELROMED s.r.o. - peňažnú pokutu vo výške 1 000,- €, pre porušenie zákazu vyplývajúceho z § 4 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 2 písm. c), § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, § 7 ods. 4 v spojení s bodom 10. Prílohy č. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) a pre porušenie povinností vyplývajúcich z § 3 ods. 1 písm. h), písm. l) a písm. t) zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 102/2014 Z. z.“).

Inšpektormi SOI bola dňa 17.03.2021 vykonaná kontrola v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov. Predmetná kontrola inšpektormi SOI bola zameraná na dodržiavanie zákona o ochrane spotrebiteľa, zákona č. 102/2014 Z. z., zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o elektronickom obchode“) a zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“). Predmetnou kontrolou bolo zistené, že účastník konania ako predávajúci porušil zákaz ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu; porušil zákaz upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, konkrétne porušil zákaz upierať spotrebiteľovi právo na informácie; porušil zákaz používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách; porušil zákaz používať nekalé obchodné praktiky; účastník konania ako predávajúci pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa, pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, jasne a zrozumiteľne, spôsobom podľa § 3 odseku 2 zákona č. 102/2014 Z. z. alebo podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná: neposkytol spotrebiteľovi formulár na odstúpenie od zmluvy podľa prílohy č. 3 zákona č. 102/2014 Z. z.; neoznámil spotrebiteľovi poučenie o zodpovednosti predávajúceho za vady tovaru alebo služby podľa všeobecného predpisu (§ 622 a § 623 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“)); neoznámil spotrebiteľovi informáciu o možnosti a podmienkach riešenia sporu prostredníctvom systému alternatívneho riešenia sporov a zároveň neuviedol na svojom webovom sídle odkaz na platformu alternatívneho riešenia sporov, prostredníctvom ktorej môže spotrebiteľ podať návrh na začatie alternatívneho riešenia sporu..

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku: *„Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.“* Podľa ods. 2 uvedeného ust. *„Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.“*

Odvolací orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie č. P/0025/07/21 zo dňa 13.05.2021, ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom zistil dôvod na jeho zmenu. Odvolací správny orgán za účelom presnejšej špecifikácie skutku doplnil do výroku napadnutého rozhodnutia, ako aj do príslušnej časti jeho odôvodnenia miesto výkonu kontroly, tak ako je to zrejmé aj z inšpekčného záznamu zo dňa 17.03.2021 (pozri č. l. 8 spisu). Správne, dostatočne, jasne a presne má byť uvedené: *„..., zistené pri výkone kontroly zo dňa 17.03.2021 internetového obchodu www.elromed.sk, prevádzkovaného kontrolovanou osobou: ELROMED s.r.o., Popradskej brigády 747/23, 058 01 Poprad (do: 04.01.2022 Mládeže 2354/32, 058 01 Poprad), v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov ...“* Vykonaná zmena nezakladá dôvod na zbavenie sa

zodpovednosti účastníka konania za porušenie zákona, nemá vplyv na spoľahlivo zistený skutkový stav, ktorý zostal v plnej miere zachovaný a nie je dôvodom prehodnotenia výšky uloženej pokuty. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil.

V zmysle § 47 ods. 6 Správneho poriadku odvolací orgán zároveň opravuje chyby, ktoré vznikli pri písomnom vyhotovovaní napadnutého rozhodnutia. Uvedené pochybenia spočívajú v tom, že správny orgán prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, na str. 7 v druhom odseku uviedol nesprávny názov článku 5. OP, a to „Čl. 5. Dodacie a platobné podmienky“, pričom správny názov uvedeného článku znie: „Čl. 5. Dodacie podmienky“. Prvostupňový správny orgán ďalej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, na str. 8 v treťom odseku uviedol rovnako nesprávny názov článku 5. OP, a to „Čl. 5. Dodacie a platobné podmienky“, ako aj nesprávny bod uvedeného článku, ktorý v predmetnom odseku citoval, a to 5.8., pričom správny názov a bod uvedeného článku znie: „Čl. 5. Dodacie podmienky“ 5.3. Správny orgán prvého stupňa zároveň uviedol nesprávny názov článku 5. OP, a to „Čl. 5. Dodacie a platobné podmienky“ aj na str. 9 v druhom odseku a na str. 10 v druhom odseku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pričom správny názov uvedeného článku bude znieť nasledovne: „Čl. 5. Dodacie podmienky“. Prvostupňový správny orgán taktiež v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, na str. 10 v treťom odseku uviedol: „... *Predĺžením lehoty na vrátenie platieb ako aj jednostranným určením spôsobu vrátenia ceny za tovar bez predchádzajúcej dohody so spotrebiteľom v prípade, ak spotrebiteľ použil pri svojej platbe za produkt iný spôsob platby ako bezhotovostný platobný styk prevodom na účet (napr. hotovosť), dochádza k upieraniu práva spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov.*“ Nakoľko však správny orgán prvého stupňa predmetné podmienky kvalifikoval ako neprijateľné podmienky, odvolací správny orgán uvedené upravuje nasledovným spôsobom: „... *Predĺžením lehoty na vrátenie platieb ako aj jednostranným určením spôsobu vrátenia ceny za tovar bez predchádzajúcej dohody so spotrebiteľom v prípade, ak spotrebiteľ použil pri svojej platbe za produkt iný spôsob platby ako bezhotovostný platobný styk prevodom na účet (napr. hotovosť), dochádza k použitiu neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, nakoľko obmedzujú a vylučujú práva spotrebiteľa pri odstúpení od zmluvy.*“ Správny orgán prvého stupňa tiež v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, na str. 12 v druhom odseku uviedol: „... *Predĺžením lehoty na vrátenie platieb dochádza k upieraniu práva spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov.*“ Nakoľko však správny orgán prvého stupňa predmetnú podmienku kvalifikoval ako neprijateľnú podmienku, odvolací správny orgán uvedené upravuje nasledovne: „... *Predĺžením lehoty na vrátenie platieb dochádza k použitiu neprijateľnej podmienky v spotrebiteľských zmluvách, nakoľko obmedzuje a vylučuje práva spotrebiteľa pri odstúpení od zmluvy.*“ Prvostupňový správny orgán ďalej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, na str. 14 v prvom odseku uviedol: „... *Jednostranným určením spôsobu vrátenia ceny za tovar bez predchádzajúcej dohody so spotrebiteľom v prípade, ak spotrebiteľ použil pri svojej platbe za produkt iný spôsob platby ako bezhotovostný platobný styk prevodom na účet (napr. hotovosť), dochádza k upieraniu práva spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov.*“ Ako už bolo uvedené, nakoľko správny orgán prvého stupňa uvedené podmienky kvalifikoval ako neprijateľné podmienky, odvolací správny orgán uvedené upravuje nasledovným spôsobom: „... *Predĺžením lehoty na vrátenie platieb ako aj jednostranným určením spôsobu vrátenia ceny za tovar bez predchádzajúcej dohody so spotrebiteľom v prípade, ak spotrebiteľ použil pri svojej platbe za produkt iný spôsob platby ako bezhotovostný platobný styk prevodom na účet (napr. hotovosť), dochádza k použitiu neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, nakoľko obmedzujú a vylučujú práva spotrebiteľa pri odstúpení od zmluvy.*“ Predmetné opravy nemajú žiadny vplyv na právne účinky napadnutého rozhodnutia.

Povinnosťou účastníka konania bolo neukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu; neupierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, konkrétne neupierať spotrebiteľovi právo na informácie; nepoužívať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách; nepoužívať nekalé obchodné praktiky; pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa, pred tým, ako spotrebiteľ

odošle objednávku, jasne a zrozumiteľne, spôsobom podľa § 3 odseku 2 zákona č. 102/2014 Z. z. alebo podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná: poskytnúť spotrebiteľovi formulár na odstúpenie od zmluvy podľa prílohy č. 3 zákona č. 102/2014 Z. z.; oznámiť spotrebiteľovi poučenie o zodpovednosti predávajúceho za vady tovaru alebo služby podľa všeobecného predpisu (§ 622 a § 623 OZ); oznámiť spotrebiteľovi informáciu o možnosti a podmienkach riešenia sporu prostredníctvom systému alternatívneho riešenia sporov a zároveň uviesť na svojom webovom sídle odkaz na platformu alternatívneho riešenia sporov, prostredníctvom ktorej môže spotrebiteľ podať návrh na začatie alternatívneho riešenia sporu; čo účastník konania porušil.

Dňa 19.01.2021 bol účastníkovi konania zo strany správneho orgánu prvého stupňa zaslaný list označený ako „Oznámenie o začatí výkonu kontroly a výzva na doručenie dokladov“ zo dňa 19.01.2021, ktorý bol účastníkovi konania doručený dňa 22.01.2021.

Inšpektori SOI vykonali kontrolu internetového obchodu www.elromed.sk dňa 17.03.2021. O vykonanej kontrole bol spísaný inšpekčný záznam, ktorý bol účastníkovi konania doručený dňa 15.04.2021. Vykonanou kontrolou bolo zistené, že Obchodné podmienky (ďalej len „OP“) boli uvedené na internetovej stránke účastníka konania www.elromed.sk, pričom spotrebiteľ mal možnosť sa s nimi oboznámiť pred vyplnením objednávky, ale nemal možnosť ovplyvniť ich obsah. Išlo teda o spotrebiteľskú zmluvu.

Vyhodnotením obsahu OP bolo zistené, že účastník konania ako predávajúci nezabezpečil dodržanie zákazov a povinností predávajúceho:

- podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého predávajúci nesmie ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, nakoľko účastník konania na svojej internetovej stránke www.elromed.sk v časti OP „**Čl. 5. Dodacie podmienky**“; v časti OP „**Čl. 8. Reklamačný poriadok (zodpovednosť za vady, záruka, reklamácie)**“ a v časti OP „**Čl. 10. Odstúpenie od kúpnej zmluvy**“ ukladal spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu. Uvedené bolo zistené v nasledovnom:

„Čl. 5. Dodacie podmienky“

bod 5.8. *„Kupujúci je povinný skontrolovať zásielku, teda tovar ako aj jeho obal hneď po doručení. V prípade, že kupujúci zistí, že tovar alebo obal tovaru je mechanicky poškodený, je povinný túto skutočnosť oznámiť dopravcovi a za jeho prítomnosti skontrolovať stav tovaru. V prípade zistenia poškodenia tovaru je povinný kupujúci vyhotoviť záznam o rozsahu a povahe poškodenia tovaru, ktorého správnosť potvrdí dopravca. Na základe takto vyhotoveného záznamu doručeného predávajúcemu môže následne predávajúci poskytnúť odstránenie vady tovaru, zľavu na tovar alebo v prípade neodstrániteľných väd tovaru dodať kupujúcemu nový tovar.“*

Takto formulovanou podmienkou predávajúci ukladá spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko kupujúci v prípade zistenia poškodenia obalu tovaru pri jeho prevzatí nie je povinný skontrolovať stav tovaru a v prípade jeho poškodenia vyhotoviť záznam o rozsahu a povahe poškodenia zásielky (škodový zápis) a spísať ho medzi spotrebiteľom a dodávateľom tovaru (poštovým doručovateľom), nakoľko žiadny právny predpis takúto povinnosť kupujúcemu neukladá. A preto ustanovenie upravujúce spísanie škodového zápisu pri preberaní tovaru kupujúcim môže mať len odporúčací charakter. Záznam o rozsahu a povahe poškodenia tovaru je povinný vyhotoviť prepravca za prítomnosti a na žiadosť kupujúceho.

„Čl. 8. Reklamačný poriadok (zodpovednosť za vady, záruka, reklamácie)“

bod 8.7. *„Počas záručnej doby má zákazník právo na bezplatné odstránenie vady po predložení tovaru vrátane príslušenstva, dokumentácie a návodu oprávnenému zástupcovi predávajúceho spolu s originálnym obalom tovaru, záručným listom a dokladom o zaplatení.“*

„Čl. 8. Reklamačný poriadok (zodpovednosť za vady, záruka, reklamácie)“

bod 8.8. *„... Reklamačné konanie tovaru, ktorý sa dá objektívne doručiť predávajúcemu začína dňom, kedy sú splnené všetky nasledujúce podmienky: ... 3. doručenie prístupových kódov, hesiel a pod. k tovaru od kupujúceho predávajúcemu. Reklamačné konanie tovaru, ktorý sa nedá objektívne doručiť predávajúcemu a ktorý je pevne zabudovaný začína dňom, kedy sú splnené*

všetky nasledujúce podmienky: ... 3. doručenie prístupových kódov, hesiel a pod. k tovaru od kupujúceho predávajúcemu. ... “

„Čl. 8. Reklamačný poriadok (zodpovednosť za vady, záruka, reklamácie)“

bod 8.16. „*Nárok na uplatnenie záruky u predávajúceho kupujúcim zaniká: 1. nepredložením dokladu o zaplatení, dodacieho listu alebo záručného listu, príslušenstva alebo dokumentácie tovaru,* ... “

Týmito podmienkami účastník konania uložil spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, nakoľko predmetom uplatneného práva zo zodpovednosti za vady výrobku je samotný výrobok, nie jeho obalový materiál, dokumentácia, návod, a preto spotrebiteľ nemá povinnosť pri uplatnení reklamácie doručovať - predložiť predávajúcemu aj originálne balenie reklamovaného tovaru. Uplatňovanie zodpovednosti za vady tovaru teda nemožno vylúčiť pre absenciu obalu reklamovaného tovaru, nakoľko reklamácia tovaru sa viaže na predaný tovar, nie na jeho obal. Žiadny právny predpis neukladá kupujúcemu povinnosť, aby si odkladal originál obalu, ani aby ho predložil pri reklamacii vadného výrobku a zároveň žiadny právny predpis nedáva predávajúcemu právo požadovať od kupujúceho pri reklamacii predloženie pôvodného obalu. Preadávajúci je povinný reklamáciu prijať aj v prípade, že spotrebiteľ nebude mať originálny obal k dispozícii. Predmetom uplatneného práva zo zodpovednosti za vady výrobku je samotný výrobok, nie doručenie prístupových kódov, hesiel a pod. k tovaru od kupujúceho predávajúcemu, resp. dokumentácia tovaru, a preto spotrebiteľ nemá povinnosť pri uplatnení reklamácie doručovať - predložiť predávajúcemu aj doručenie prístupových kódov, hesiel a pod. k tovaru od kupujúceho predávajúcemu, resp. dokumentácie tovaru. Záručná doba sa vzťahuje na uplatnenie väd výrobku, pričom k tomu, aby mohol spotrebiteľ uplatniť zodpovednosť za vady kúpeného výrobku stačí, keď preukáže, že výrobok bol zakúpený u konkrétneho predávajúceho, a že je ešte v záruke.

„Čl. 10. Odstúpenie od kúpnej zmluvy“

bod 10.5. „*Odstúpenie od kúpnej zmluvy podľa predchádzajúceho bodu týchto všeobecných obchodných podmienok musí obsahovať identifikáciu kupujúceho, číslo a dátum objednávky, presnú špecifikáciu tovaru, spôsob, akým má predávajúci vrátiť už prijaté plnenie najmä číslo účtu a/alebo poštovú adresu. Zároveň s odstúpením od kúpnej zmluvy je povinný doručiť predávajúcemu tovar spolu s príslušenstvom vrátane dokumentácie, návodu, záručného listu, dokladu o zaplatení a pod. a v originálnom obale vo forme poistenej zásielky.*“

Uvedenými ustanoveniami predávajúci ukladal spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, a to nad rámec zákona, resp. v rozpore s ním, a to v neprospech spotrebiteľa, nakoľko zákon č. 102/2014 Z.z. neukladá kupujúcemu povinnosť zároveň s odstúpením od zmluvy doručiť predávajúcemu tovar a pri odstúpení od zmluvy zaslať tovar predávajúcemu späť ako poistený. Požiadavka zároveň s odstúpením od kúpnej zmluvy doručiť predávajúcemu tovar, a to vo forme poistenej zásielky, je kladená nad rámec zákona č. 102/2014 Z. z. V zmysle § 10 ods. 1 cit. zákona je spotrebiteľ povinný najneskôr do 14 dní odo dňa odstúpenia od zmluvy zaslať tovar späť alebo ho odovzdať predávajúcemu alebo osobe poverenej predávajúcim na prevzatie tovaru. To neplatí, ak predávajúci navrhne, že si tovar vyzdvihne osobne alebo prostredníctvom ním poverenej osoby. Lehota sa považuje za zachovanú, ak bol tovar odovzdaný na prepravu najneskôr v posledný deň lehoty. Spotrebiteľ teda nie je povinný doručiť predávajúcemu tovar zároveň s odstúpením od zmluvy, tak ako to predávajúci požaduje a súčasne zákon spotrebiteľovi jednoznačne neukladá povinnosť zaslať tovar vo forme poistenej zásielky.

- podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3, keď účastník konania uprel spotrebiteľovi právo na informácie, nakoľko na internetovej stránke www.elromed.sk v časti OP **„Čl. 10. Odstúpenie od kúpnej zmluvy“** uvedením: bod 10.2. „*Kupujúci je oprávnený odstúpiť od kúpnej zmluvy v lehote 14 pracovných dní od prevzatia tovaru podľa 5 týchto všeobecných obchodných podmienok bez udania dôvodu v súlade s ust. § 12 ods. 1 zákona č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa pri zásielkovom predaji“).*“, bod 10.3. „*Kupujúci odoslaním*

objednávky predávajúcemu potvrdzuje, že predávajúci včas a riadne splnil svoje informačné povinnosti podľa ust. § 10 Zákona o ochrane spotrebiteľa pri zásielkovom predaji.“ neposkytol spotrebiteľovi informáciu o aktuálne platnom zákone č. 102/2014 Z. z. upravujúceho problematiku zmlúv uzatváraných na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov predávajúceho, a ktorý s účinnosťou od 13.06.2014 nahradil zákon č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji v znení neskorších predpisov, pričom navyše ide o neprijateľne predformulovanú zmluvnú podmienku (bod 10.3.), ktorou sa predávajúci vopred zbavuje zodpovednosti za nesplnenie informačných povinností vyplývajúcich mu zo zákona. Uvedenou podmienkou sa prenáša dôkazné bremeno oboznámenia spotrebiteľa s informáciami v zmysle ust. § 10 zákona č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji v znení neskorších predpisov, resp. § 3 zákona č. 102/2014 Z. z., čo môže spôsobiť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v zmysle § 53 ods. 1 OZ. Účastník konania zároveň neposkytol spotrebiteľovi informáciu o názve a adrese orgánu dozoru, ktorému činnosť poskytovateľa služieb podlieha. Uvedené je v rozpore s § 4 ods. 1 písm. e) zákona o elektronickom obchode, v zmysle ktorého je poskytovateľ služieb povinný príjemcovi služby na elektronickom zariadení poskytnúť najmä tieto informácie: názov a adresu orgánu dozoru alebo dohľadu, ktorému činnosť poskytovateľa služieb podlieha.

- podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého predávajúci nesmie používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, keď účastník konania na svojej internetovej stránke www.elromed.sk v časti OP „**ČI. 1. Kontaktné údaje**“; v časti OP „**ČI. 2. Spôsob uzatvárania kúpnej zmluvy**“; v časti OP „**ČI. 5. Dodacie podmienky**“; v časti OP „**ČI. 6. Kúpna cena**“; v časti OP „**ČI. 8. Reklamačný poriadok (zodpovednosť za vady, záruka, reklamácie)**“; v časti OP „**ČI. 10. Odstúpenie od kúpnej zmluvy**“ uvádzal podmienky spôsobilé založiť výraznú nerovnosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t. j. neprijateľné podmienky. Uvedené bolo zistené v nasledovnom:

„ČI. 1. Kontaktné údaje“

bod 1.4. „Zoznam tovaru na akejkoľvek internetovej stránke elektronického obchodu, ktorú prevádzkuje predávajúci je katalógom bežne dodávaného tovaru a predávajúci nezaručuje okamžitú dostupnosť všetkých uvedených tovarov. Dostupnosť tovaru bude pre kupujúceho potvrdená na základe otázky kupujúceho.“

Uvedená podmienka bola vyhodnotená ako neprijateľná, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže v zmysle § 3 ods. 1 písm. g) zákona č. 102/2014 Z. z. je predávajúci povinný jasne a zreteľne informovať spotrebiteľa o platobných podmienkach, dodacích podmienkach, lehote, do ktorej sa predávajúci zaväzuje dodať tovar alebo poskytnúť službu, informácii o postupoch uplatňovania a vybavovania reklamácií, sťažností a podnetov spotrebiteľov. Dodacia lehota predstavuje pre spotrebiteľa jedno z najpodstatnejších kritérií, na základe ktorého urobí rozhodnutie o kúpe konkrétneho tovaru. Takto formulovaná podmienka preto spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

„ČI. 2. Spôsob uzatvárania kúpnej zmluvy“

bod 2.4. „Kupujúci môže doručiť prostredníctvom elektronickej pošty alebo telefonicky predávajúcemu v lehote do 24 hodín od doručenia objednávky predávajúcemu oznámenie, že objednávku ruší. ...“

Zákon č. 102/2014 Z. z. nepozná pojem „zrušenie objednávky“ tak, ako ho uvádza účastník konania v prvej vete vyššie uvedenej podmienky, presne však stanovuje nárok spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy (zrušenie objednávky je totožné s odstúpením od zmluvy). V zmysle § 7 ods. 1 a ods. 5 zákona č. 102/2014 Z. z. je spotrebiteľ oprávnený aj bez uvedenia dôvodu odstúpiť od zmluvy uzavretej na diaľku alebo od zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho do 14 dní odo dňa prevzatia tovaru; pričom spotrebiteľ môže odstúpiť od zmluvy, predmetom ktorej je dodanie tovaru, aj pred začatím plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy, tzn. ešte pred dodaním tovaru – teda nielen do 24 hodín od objednania tovaru bez udania dôvodu, ako to uvádza, resp. umožňuje účastník konania ako predávajúci.

„ČI. 5. Dodacie podmienky“

bod 5.3. „Kupujúci je povinný prevziať tovar v mieste, ktoré je uvedené v akceptácii objednávky kupujúceho predávajúcim. V prípade, ak dôjde k omeškaniu dodania tovaru zo strany predávajúceho, predávajúci je oprávnený jednostranne predĺžiť lehotu na dodanie tovaru, a to aj opakovane, o čom predávajúci vydá kupujúcemu potvrdenie. V prípade, ak kupujúci tovar neprevezme do 7 dní po uplynutí lehoty uvedenej v kúpnej zmluve, záväznej akceptácii objednávky alebo jednostranne predĺženej predávajúcim, je predávajúci oprávnený účtovať kupujúcemu skladné vo výške 1,00 € za každý deň uskladnenia tovaru. Po uplynutí 14 dní odo dňa, keď bol kupujúci povinný tovar prevziať, je predávajúci oprávnený odstúpiť od kúpnej zmluvy a predat' tovar tretej osobe. Po predaní dohodnutého tovaru tretej osobe sa záloha za dohodnutý tovar zaplatená kupujúcim započíta v celej výške na zmluvnú pokutu, ktorú je povinný kupujúci zaplatiť predávajúcemu.“

Uvedená podmienka vo svojej prvej časti („V prípade, ak dôjde k omeškaniu dodania tovaru zo strany predávajúceho, predávajúci je oprávnený jednostranne predĺžiť lehotu na dodanie tovaru, a to aj opakovane, o čom predávajúci vydá kupujúcemu potvrdenie.“) bola vyhodnotená ako neprijateľná, zakladajúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko v zmysle § 3 ods. 1 písm. g) zákona č. 102/2014 Z. z. je predávajúci povinný pred uzavretím zmluvy uzavreť na diaľku alebo zmluvy uzavreť mimo prevádzkových priestorov predávajúceho alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, jasne a zrozumiteľne oznámiť spotrebiteľovi okrem iného aj dodacie podmienky a lehotu, do ktorej sa predávajúci zaväzuje dodať tovar. Dodacia lehota predstavuje pre spotrebiteľa jedno z najpodstatnejších kritérií, na základe ktorého urobí rozhodnutie o kúpe konkrétneho tovaru. Takto formulovaná podmienka preto spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko umožňuje predávajúcemu jednostranne predĺžiť dodáciu lehotu objednaného tovaru, a to na základe vopred predformulovaného súhlasu kupujúceho (spotrebiteľa), pričom spotrebiteľ síce mal možnosť sa oboznámiť vopred s predmetnou podmienkou, (ako aj OP komplexne), avšak nemohol ovplyvniť jej obsah.

Druhá časť zmluvnej podmienky („Po uplynutí 14 dní odo dňa, keď bol kupujúci povinný tovar prevziať, je predávajúci oprávnený odstúpiť od kúpnej zmluvy a predat' tovar tretej osobe. Po predaní dohodnutého tovaru tretej osobe sa záloha za dohodnutý tovar zaplatená kupujúcim započíta v celej výške na zmluvnú pokutu, ktorú je povinný kupujúci zaplatiť predávajúcemu.“) bola taktiež vyhodnotená ako neprijateľná, keďže je spôsobilá založiť hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Stanovením povinnosti zaplatiť predávajúcemu zmluvnú pokutu vo forme zálohy za už zaplatený tovar pri neprevzatí tovaru kupujúcim zo strany predávajúceho pri zrušení objednávky, je výrazným zásahom do ochrany práv spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov, ktoré mu garantuje § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa a zakladá hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. je predávajúci povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy vrátiť spotrebiteľovi všetky platby, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo v súvislosti s ňou, vrátane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov. Pri absencii výslovnej právnej úpravy je nedostatok potrebné preklenúť použitím analógie, prvotne v právnom predpise, ktorý je obsahovo najbližším v súvislosti s riešenou právnou otázkou (per analogiam legis), pričom použitím zásad analógie v prípade odstúpenia od zmluvy zo strany predávajúceho je stanovenie započítania zálohy za zaplatený tovar ako zmluvnej pokuty pre vrátenie peňazí kupujúcemu výrazným odklonom od ochrany ekonomických záujmov spotrebiteľov. Stále však zároveň v zmysle ust. § 54 ods. 1 a ods. 2 OZ platí, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Predávajúci sa môže domáhať zodpovednosti za vzniknutú škodu (neprevzatím tovaru a s tým spojených nákladoch) na súde.

Táto skutočnosť však nemá vplyv na povinnosť predávajúceho vrátiť spotrebiteľovi všetky uhradené platby podľa § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. Jednostranné započítanie pohľadávky predávajúceho na náhradu škody voči pohľadávke spotrebiteľa na vrátenie všetkých platieb podľa § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. je vylúčené, ako aj prípadné upretie práva na odstúpenie od zmluvy. Rovnako tak aj z ust. § 457 OZ vyplýva, že ak bola zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Dôsledkom odstúpenia od zmluvy je v súlade s § 48 ods. 2 OZ skutočnosť, že zmluva sa od začiatku zrušuje, t. j. hľadá sa na ňu, ako keby nebola nikdy vznikla. Z uvedeného vyplýva účastníkom zrušenej zmluvy povinnosť vzájomne sa vysporiadať podľa zásad o bezdôvodnom obohatení (vrátia si to, čo si už predtým plnili). Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 102/2014 Z. z. pri odstúpení od zmluvy znáša spotrebiteľ iba náklady na vrátenie tovaru predávajúcemu alebo osobe poverenej predávajúcim na prevzatie tovaru. Predávajúci si môže prípadnú škodu spôsobenú spotrebiteľom vymáhať od spotrebiteľa iba prostredníctvom zásad všeobecnej zodpovednosti za škodu upravených v zmysle dikcie ust. § 420 a nasl. OZ cestou všeobecného súdu.

„Čl. 5. Dodacie podmienky“

bod 5.5. „*Váha, rozmery a ostatné údaje o tovare obsiahnuté v katalógoch, prospektoch a iných písomnostiach predávajúceho umiestnenými na internetovej stránke elektronického obchodu predávajúceho sú nezáväznými údajmi.*“

Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku zakladajúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 102/2014 Z. z. je predávajúci povinný pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, jasne a zrozumiteľne oznámiť spotrebiteľovi okrem iných údajov aj hlavné vlastnosti tovaru v rozsahu primeranom použitému prostriedku komunikácie a tovaru. Uvedené údaje o tovare patria medzi hlavné znaky výrobku potrebné pre kvalifikované rozhodnutie spotrebiteľa o obchodnej transakcii. Takto formulovaná podmienka preto spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

„Čl. 5. Dodacie podmienky“

bod 5.9. „*Kupujúci je oprávnený v prípade nedodania tovaru predávajúcim v lehote uvedenej v 5.2. Obchodných podmienok odstúpiť od kúpnej zmluvy a predávajúci je povinný vrátiť kupujúcemu už zaplatenú časť kúpnej ceny v lehote 30 dní od doručenia odstúpenia od kúpnej zmluvy bezhotovostným prevodom na účet kupujúceho určený kupujúcim.*“

Uvedené podmienky boli vyhodnotené ako neprijateľné, nakoľko v zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. je predávajúci povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy vrátiť spotrebiteľovi všetky platby, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo v súvislosti s ňou, vrátane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 102/2014 Z. z. je predávajúci povinný vrátiť spotrebiteľovi platby podľa odseku 1 rovnakým spôsobom, aký použil spotrebiteľ pri svojej platbe. Tým nie je dotknuté právo spotrebiteľa dohodnúť sa s predávajúcim na inom spôsobe platby, ak v súvislosti s tým spotrebiteľovi nebudú účtované žiadne ďalšie poplatky. Predĺžením lehoty na vrátenie platieb ako aj jednostranným určením spôsobu vrátenia ceny za tovar bez predchádzajúcej dohody so spotrebiteľom v prípade, ak spotrebiteľ použil pri svojej platbe za produkt iný spôsob platby ako bezhotovostný platobný styk prevodom na účet (napr. hotovosť), dochádza k použitiu neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, nakoľko obmedzujú a vylučujú práva spotrebiteľa pri odstúpení od zmluvy.

„Čl. 6. Kúpna cena“

bod 6.2. „*Predávajúci si vyhradzuje právo na zmenu kúpnej ceny v prípade zmeny právnych predpisov, zmeny kurzu slovenského eura a zmeny cien od výrobcov alebo dodávateľov tovaru.*“

Predmetná podmienka bola vyhodnotená ako neprijateľná vzhľadom na značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko informácia o cene je jednou zo základných informácií, ktorá má byť spotrebiteľovi v zmysle § 3 ods. 1

písm. e) zákona č. 102/2014 Z. z. poskytnutá. Spotrebiteľ má právo na dodanie tovaru v uvedenej cene, pokiaľ predávajúci potvrdil prijatie objednávky, t. j. predávajúci akceptoval návrh na uzavretie kúpnej zmluvy, čím došlo k platnému uzatvoreniu kúpnej zmluvy predávajúceho so spotrebiteľom (kupujúcim). Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 102/2014 Z. z. informácie uvedené v odseku 1 tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy uzavretej na diaľku a môžu byť zmenené iba s výslovným súhlasom oboch zmluvných strán.

„Čl. 6. Kúpna cena“

bod 6.6. „*V prípade, ak kupujúci odstúpi od kúpnej zmluvy pred zaplatením celej kúpnej ceny, zmluvné strany sa dohodli, že zaplatená záloha na kúpnu cenu sa započíta v celej výške na zmluvnú pokutu, ktorú je povinný kupujúci zaplatiť predávajúcemu, ak v kúpnej zmluve nie je dohodnuté inak.*“

„Čl. 6. Kúpna cena“

bod 6.7. „*V prípade, ak kupujúci nezaplatí predávajúcemu celú kúpnu cenu pri prevzatí tovaru, zmluvné strany sa dohodli, že predávajúci je oprávnený odstúpiť od kúpnej zmluvy a zaplatená záloha na kúpnu cenu sa započíta v celej výške na zmluvnú pokutu, ktorú je povinný kupujúci zaplatiť predávajúcemu, ak v kúpnej zmluve nie je dohodnuté inak.*“

Uvedené podmienky boli vyhodnotené ako neprijateľné, keďže sú spôsobilé založiť hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Predmetné podmienky sú v rozpore s § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z., podľa ktorého je predávajúci povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy vrátiť spotrebiteľovi všetky platby, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo v súvislosti s ňou, vrátane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov; tým nie je dotknuté ustanovenie § 8 ods. 5. Odstúpenie od zmluvy v zákonnej lehote je teda zákonným právom spotrebiteľa pri uzavretí zmluvy na diaľku s predávajúcim, a preto jeho využitie nemôže byť sankcionované zmluvnou pokutou v žiadnom prípade, keď spotrebiteľ odstúpi od kúpnej zmluvy pred zaplatením celej kúpnej ceny. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR 27/2002, sp. zn. 5 Cdo 5/2000 zmluvná pokuta nemôže byť pre prípad odstúpenia od zmluvy ako výkonu práva dohodnutá, nakoľko zákonná lehota na odstúpenie od zmluvy uzavretej na diaľku bez uvedenia dôvodu je v zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. 14 dní.

„Čl. 8. Reklamačný poriadok (zodpovednosť za vady, záruka, reklamácie)“

bod 8.6. „*Kupujúci je povinný vykonať prehliadku tovaru pri prevzatí tovaru. Pokiaľ tak neučiní, môže uplatniť nároky z väd zistených pri tejto prehliadke, len keď preukáže, že tieto vady mal tovar už v čase prevzatia tovaru.*“

Uvedená zmluvná podmienka vykazuje znaky neprijateľnej podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. d) OZ, v zmysle ktorého sa za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považujú najmä ustanovenia, ktoré vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu. Podľa § 619 ods. 2 OZ, ak nejde o veci, ktoré sa rýchlo kazia alebo o použité veci, zodpovedá predávajúci za vady, ktoré sa vyskytnú po prevzatí veci v záručnej dobe, ktorá je v zmysle § 620 ods. 1 OZ 24 mesiacov. Predávajúci teda zodpovedá za vady predanej veci od jej prevzatia kupujúcim, a to počas trvania celej záručnej doby. Ak je na predávanej veci, jej obale alebo návode k nej pripojenom vyznačená lehota na použitie, neskončí sa záručná doba pred uplynutím tejto lehoty. Počas uvedenej doby má spotrebiteľ právo uplatniť si u predávajúceho reklamáciu. Skutočnosť, či vada výrobku bola spôsobená prepravou, spotrebiteľom alebo sa jedná o výrobnú vadu, má byť predmetom posúdenia v rámci reklamačného konania. Stanovenie výsledku reklamačného konania ešte pred jeho zahájením je spôsobilé odradiť spotrebiteľa od uplatnenia reklamácie. Uplatnenie reklamácie je zákonom garantované právo spotrebiteľa vzniknuté zo zodpovednosti predávajúceho na bezvadnosť veci od prevzatia veci do uplynutia záručnej doby. Táto zodpovednosť je objektívneho charakteru, teda predávajúci zodpovedá bez zreteľa na zavinenie a nemožno ju vylúčiť ani obmedziť, a to ani dohodou účastníkov záväzkového vzťahu, pričom dopravu zabezpečuje predávajúci.

„ČI. 8. Reklamačný poriadok (zodpovednosť za vady, záruka, reklamácie)“

bod 8.15. *„Predávajúci si vyhradzuje právo nahradiť vadný tovar za iný obdobný tovar s porovnateľnými technickými parametrami.“*

Uvedená podmienka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a vnáša nerovnováhu do práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko predávajúcemu sa ňou jednostranne umožňuje zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, čo je v rozpore s § 53 ods. 4 písm. i) OZ. Zároveň podmienka, že náhradný tovar je porovnateľný so zakúpeným výrobkom z hľadiska ceny a využiteľnosti môže spotrebiteľovi spôsobiť ujmu a predávajúci ňou svojvoľne rozhodol o spôsobe vybavenia reklamácie bez ohľadu na práva spotrebiteľa priznané mu v § 622 a v § 623 OZ.

„ČI. 10. Odstúpenie od kúpnej zmluvy“

bod 10.1. *„Predávajúci je oprávnený odstúpiť od kúpnej zmluvy v prípade z dôvodu vypredania zásob, nedostupnosti tovaru, alebo ak výrobca, dovozca alebo dodávateľ tovaru dohodnutého v kúpnej zmluve prerušil výrobu alebo vykonal tak závažné zmeny, ktoré znemožnili realizáciu splnenia povinností predávajúceho vyplývajúcich z kúpnej zmluvy alebo z dôvodov vyššej moci alebo ak ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho spravodlivo požadovať nie je schopný dodať tovar zákazníkovi v lehote určenej týmito obchodnými podmienkami alebo v cene, ktorá je uvedená v internetovom obchode. Predávajúci je povinný o tejto skutočnosti okamžite informovať kupujúceho a vrátiť mu už zaplatenú zálohu za tovar dohodnutý v kúpnej zmluve v lehote 15 dní od oznámenia o odstúpení od zmluvy.“*

Uvedené podmienky boli vyhodnotené ako neprijateľné, keďže sú spôsobilé založiť hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 4 ods. 3 druhá veta zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie odmietnuť predat' spotrebiteľovi výrobok, ktorý má vystavený alebo inak pripravený na predaj, alebo odmietnuť poskytnutie služby, ktorá je v jeho prevádzkových možnostiach. Zmena ceny, ktorá nastala po uzavretí zmluvy, neoprávňuje predávajúceho odmietnuť predat' výrobok spotrebiteľovi a odstúpiť od zmluvy, ak je výrobok vystavený alebo inak pripravený na predaj. Informácia o cene je podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. e) zákona č. 102/2014 Z. z. jednou zo základných informácií, ktorú je povinný predávajúci pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa, pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, jasne a zrozumiteľne oznámiť spotrebiteľovi spôsobom podľa odseku 2 alebo podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 102/2014 Z. z. tvoria informácie uvedené v odseku 1 neoddeliteľnú súčasť zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a môžu byť zmenené iba s výslovným súhlasom oboch zmluvných strán. Uvedená podmienka je vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorý už uskutočnil záväznú objednávku tovaru, zároveň v rozpore s § 3 ods. 1 písm. e) zákona č. 102/2014 Z. z., nakoľko predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho, pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, jasne a zrozumiteľne oznámiť spotrebiteľovi celkovú cenu tovaru vrátane dane z pridanej hodnoty a všetkých ostatných daní alebo ak vzhľadom na povahu tovaru nemožno cenu primerane určiť vopred, spôsob, akým sa vypočíta ako aj ďalšie iné náklady a poplatky. Spotrebiteľ má právo na dodanie tovaru v uvedenej cene, pokiaľ predávajúci potvrdil prijatie objednávky, (t. j. predávajúci akceptoval návrh na uzavretie kúpnej zmluvy), čím došlo k platnému uzatvoreniu kúpnej zmluvy predávajúceho so spotrebiteľom/kupujúcim. Údaj o predajnej cene tovaru patrí medzi jedno z hlavných kritérií, na základe ktorého sa spotrebiteľ rozhoduje o uskutočnení obchodnej transakcie, (t. j. kúpe konkrétneho tovaru v internetovom obchode predávajúceho). Zároveň podľa § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. je predávajúci povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy vrátiť spotrebiteľovi všetky platby, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo v súvislosti s ňou, vrátane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov. Predĺžením lehoty na vrátenie platieb dochádza k použitiu neprijateľnej podmienky v spotrebiteľských zmluvách, nakoľko

obmedzuje a vylučuje práva spotrebiteľa pri odstúpení od zmluvy.

„ČI. 10. Odstúpenie od kúpnej zmluvy“

bod 10.6. „*V prípade, že kupujúci odstúpi od zmluvy a doručí predávajúcemu tovar, ktorý nie je použitý, nachádza sa v originálne zapečatenom pôvodnom obale a nie je poškodený alebo neúplný, vráti predávajúci kupujúcemu už zaplatenú kúpnu cenu za tovar (bez poštovného a balného) uvedenú v záväznom akceptovaní objednávky alebo jej časť v lehote 15 pracovných dní od doručenia odstúpenia od kúpnej zmluvy a doručenia tovaru predávajúcemu bezhotovostným prevodom na účet kupujúceho určený kupujúcim.*“

„ČI. 10. Odstúpenie od kúpnej zmluvy“

bod 10.7. „*V prípade, že kupujúci odstúpi od zmluvy a doručí predávajúcemu tovar, ktorý je použitý a je poškodený alebo neúplný, vráti predávajúci kupujúcemu už zaplatenú kúpnu cenu za tovar uvedenú v záväznom akceptovaní objednávky alebo jej časť zníženú v súlade s ust. § 457 Občianskeho zákonníka o hodnotu jeho opotrebenia vo výške 1% z celkovej ceny tovaru za každý deň používania tovaru a o hodnotu opravy a uvedenia tovaru do pôvodného stavu v lehote 15 pracovných dní od doručenia odstúpenia od kúpnej zmluvy a doručenia tovaru predávajúcemu bezhotovostným prevodom na účet kupujúceho určený kupujúcim.*“

Uvedené podmienky nesú znaky neprijateľných podmienok v zmysle § 53 ods. 1 OZ, nakoľko podľa § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. je predávajúci povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy vrátiť spotrebiteľovi všetky platby, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo v súvislosti s ňou, vrátane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 102/2014 Z. z. je predávajúci povinný vrátiť spotrebiteľovi platby podľa odseku 1 rovnakým spôsobom, aký použil spotrebiteľ pri svojej platbe. Tým nie je dotknuté právo spotrebiteľa dohodnúť sa s predávajúcim na inom spôsobe platby, ak v súvislosti s tým spotrebiteľovi nebudú účtované žiadne ďalšie poplatky. Ak predávajúci zistí, že tovar ktorý mu vrátil spotrebiteľ po odstúpení od zmluvy je poškodený zavinením spotrebiteľa, môže sa domáhať zodpovednosti za vzniknutú škodu na súde. Táto skutočnosť však nemá vplyv na povinnosť predávajúceho vrátiť spotrebiteľovi všetky uhradené platby podľa § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. Jednostranné započítanie pohľadávky predávajúceho na náhradu škody voči pohľadávke spotrebiteľa na vrátenie všetkých platieb podľa § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. je vylúčené, ako aj prípadné upretie práva na odstúpenie od zmluvy. Rovnako tak aj z ust. § 457 OZ vyplýva, že ak bola zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Dôsledkom odstúpenia od zmluvy je v súlade s § 48 ods. 2 OZ skutočnosť, že zmluva sa od začiatku zrušuje, t. j. hľadá sa na ňu, ako keby nebola nikdy vznikla. Z uvedeného vyplýva účastníkom zrušenej zmluvy povinnosť vzájomne sa vysporiadať podľa zásad o bezdôvodnom obohatení (vrátia si to, čo si už predtým plnili). Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 102/2014 Z. z. pri odstúpení od zmluvy znáša spotrebiteľ iba náklady na vrátenie tovaru predávajúcemu alebo osobe poverenej predávajúcim na prevzatie tovaru. Predávajúci si môže prípadnú škodu spôsobenú spotrebiteľom pri vrátení tovaru vymáhať od spotrebiteľa iba prostredníctvom zásad všeobecnej zodpovednosti za škodu upravených v zmysle dikcie ust. § 420 a nasl. OZ cestou všeobecného súdu, pričom predávajúci si nemôže podmieňovať vrátenie finančných prostriedkov spotrebiteľovi pri odstúpení od zmluvy vtedy, ak spotrebiteľ splnil všetky zákonom stanovené podmienky pre odstúpenie od zmluvy v zmysle ust. § 7 a nasl. zákona č. 102/2014 Z. z. Predávajúcemu nič nebráni v tom, aby si zodpovednosť za škodu u spotrebiteľa následne uplatnil. Právo na náhradu škody spôsobenej znížením hodnoty tovaru, ktoré vzniklo v dôsledku takého zaobchádzania s tovarom, ktoré je nad rámec zaobchádzania potrebného na zistenie vlastností a funkčnosti tovaru je osobitným nárokom predávajúceho, podmienkou vzniku ktorého je riadne a dôvodné uplatnenie práva zo zodpovednosti za škodu a oznámenie (predávajúceho) o skutočnej škode (napr. nákladov na vrátenie vecí do pôvodného stavu) spotrebiteľovi v lehote danej na uplatnenie práva zo zodpovednosti za škodu. Spotrebiteľ má právo výrobok rozbaľiť a odskúšať, keďže vzhľadom na špecifický spôsob predaja pri zmluvách uzatváraných na diaľku nemá možnosť výrobok skutočne vidieť a uistiť sa o jeho vlastnostiach, prípadne funkčnosti pred uzavretím zmluvy. Odstúpenie od zmluvy teda nemožno vylúčiť pre poškodenie obalu, nakoľko

odstúpenie od zmluvy sa viaže na predaný tovar, nie na jeho obal. Žiadny právny predpis neukladá kupujúcemu povinnosť, aby si odkladal originál obalu, ani aby ho predložil pri odstúpení od zmluvy a zároveň žiadny právny predpis nedáva predávajúcemu právo požadovať od kupujúceho pri odstúpení od zmluvy predloženie pôvodného obalu. Predávajúci je povinný odstúpenie od zmluvy prijať aj v prípade, že spotrebiteľ nebude mať originálny obal k dispozícii, pričom však táto skutočnosť nemá vplyv na plnenie si zákonných povinností zo strany predávajúceho v zmysle zákona č. 102/2014 Z. z. a predávajúceho neoprávňuje takýto vrátený tovar neprevziať. Predĺžením lehoty na vrátenie platieb ako aj jednostranným určením spôsobu vrátenia ceny za tovar bez predchádzajúcej dohody so spotrebiteľom v prípade, ak spotrebiteľ použil pri svojej platbe za produkt iný spôsob platby ako bezhotovostný platobný styk prevodom na účet (napr. hotovosť), dochádza k použitiu neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, nakoľko obmedzujú a vylučujú práva spotrebiteľa pri odstúpení od zmluvy.

- podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky, v nadväznosti na § 7 ods. 1, § 7 ods. 4 v spojení s bodom 10. Prílohy č. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď účastník konania na internetovej stránke www.elromed.sk v časti OP „**Čl. 8. Reklamačný poriadok (zodpovednosť za vady, záruka, reklamácie)**“ uvádzal podmienku, ktorá bola spôsobilá zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Uvedené bolo zistené v nasledovnom:

„**Čl. 8. Reklamačný poriadok (zodpovednosť za vady, záruka, reklamácie)**“

bod 8.22. „*Všetky právom uplatnené záručné opravy sú bezplatné.*“

Uvedená podmienka vykazuje znaky klamlivej obchodnej praktiky v zmysle bodu 10. Prílohy č. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorej sa za obchodnú praktiku, ktorá sa za každých okolností považuje za nekalú, považuje prezentovanie práv, ktoré spotrebiteľovi prislúchajú podľa právnych predpisov, ako charakteristickej črty ponuky predávajúceho, pretože zdôrazňuje, akoby len právom uplatnené záručné opravy boli bezplatné. Predávajúci pritom nesmie spotrebiteľovi účtovať žiadne poplatky pri vybavovaní reklamácie.

- podľa § 3 ods. 1 písm. h) zákona č. 102/2014 Z. z., v zmysle ktorého je predávajúci povinný pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku jasne a zrozumiteľne poskytnúť spotrebiteľovi informáciu o práve spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy, podmienkach, lehote a postupe pri uplatňovaní práva na odstúpenie od zmluvy a zároveň poskytnúť spotrebiteľovi formulár na odstúpenie od zmluvy podľa prílohy č. 3, keď na internetovej stránke www.elromed.sk sa nenachádzal formulár na odstúpenie od zmluvy podľa prílohy č. 3 cit. zákona.

- podľa § 3 ods. 1 písm. 1) zákona č. 102/2014 Z. z., v zmysle ktorého je predávajúci povinný pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku jasne a zrozumiteľne poskytnúť spotrebiteľovi poučenie o zodpovednosti predávajúceho za vady tovaru alebo služby podľa všeobecného predpisu (§ 622 a § 623 OZ), keď na internetovej stránke www.elromed.sk sa nenachádzalo poučenie o zodpovednosti predávajúceho za vady tovaru alebo služby podľa všeobecného predpisu (§ 622 a § 623 OZ).

- podľa § 3 ods. 1 písm. t) zákona č. 102/2014 Z. z., v zmysle ktorého je predávajúci povinný pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku jasne a zrozumiteľne oznámiť spotrebiteľovi informáciu o možnosti a podmienkach riešenia sporu prostredníctvom systému alternatívneho riešenia sporov; predávajúci zároveň uvedie na svojom webovom sídle odkaz na platformu alternatívneho riešenia sporov, prostredníctvom ktorej môže spotrebiteľ podať návrh na začatie alternatívneho riešenia sporu, keď na internetovej stránke www.elromed.sk sa žiadnym spôsobom nenachádzala informácia o možnosti a podmienkach riešenia sporu prostredníctvom systému alternatívneho riešenia sporov a účastník konania ani neuviedol na svojom webovom sídle odkaz na platformu alternatívneho riešenia sporov, prostredníctvom ktorej môže spotrebiteľ podať návrh na začatie alternatívneho riešenia sporu.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Účastník konania v podanom odvolaní uvádza, že dňa 28.04.2021 bolo z jeho strany urobené a doručené podanie, označené ako „*Odpoveď 28.04.2021*“ (na oznámenie o začatí správneho konania) adresované správnomu orgánu do jeho elektronickej schránky, v ktorom uviedol, že na základe šetrenia SOI a následnej výzvy boli vykonané nápravy všetkých vytknutých nedostatkov, kde došlo k aktualizácii webovej stránky a OP a taktiež aj reklamačného formulára spolu so žiadosťou o zhovievavé posúdenie priestupku vzhľadom na často sa meniacu legislatívu, avšak aj napriek takejto promptnej reakcii zo strany účastníka konania správny orgán vydal rozhodnutie, ktorým uložil pokutu vo výške 1 000,- €. Účastník konania vzhľadom na skutočnosť, že hneď po vytknutí nedostatkov tieto obratom odstránil, a teda protiprávny stav sa rýchlo odstránil a aj počas jeho existencie nedošlo reálne k ujme na právach žiadneho zákazníka, považuje výšku pokuty za neprimeranú. V súvislosti s vyjadrením správneho orgánu prvého stupňa, podľa ktorého: „*Správny orgán zastáva názor, že pri zvažovaní výšky pokuty a jej následnom určení správny orgán okrem zákonných predpokladov uvedených v ustanovení § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., prihliadal i na charakter sankcie ako takej, ktorou je jej najmä preventívna a v zníženej miere represívna funkcia. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, jej výška musí byť stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba vyvarovala do budúcnosti porušeniu zákonných ustanovení.*“, považuje účastník konania za potrebné uviesť, že bol dostatočne poučený a v budúcnosti sa bude vyvarovať akýmkoľvek porušeniam zákonných ustanovení. Finančné prostriedky, ktoré by boli využité na zaplatenie uloženej pokuty, by dokázal investovať do externej firmy, ktorá by spravovala a aktualizovala všetky zákonné náležitosti, ale taktiež aj do zlepšovania služieb spotrebiteľom. Účastník konania tiež podotýka, že v spomínanej odpovedi, ktorú poskytol správnomu orgánu bolo okrem iného uvedené, že dotknutý e-shop na trhu pôsobí už viac ako 10 rokov, patrí k e-shopom, ktoré sú oceňované označením „Zlaté overenie zákazníkmi“, kde pre získanie certifikátu je potrebné, aby e-shop dostal minimálne 97 % odporúčaní za posledných 90 dní, pričom ak v sledovanom období klesne % pod 95 %, je e-shopu certifikát automaticky odobraný. E-shop www.elromed.sk si počas svojho pôsobenia na trhu získal mnoho spokojných zákazníkov, vytvoril si pevnú základňu verných zákazníkov, čo by nebolo možné, ak by skutočne dochádzalo k poškodzovaniu ich práv ako spotrebiteľov, k ich znevýhodneniu a pod. Účastník konania zároveň poznamenáva, že svojim zákazníkom sa snažil vždy maximálne vyhovieť po každej stránke. Ponúka prozákaznícky prístup a záleží mu na jeho zákazníkoch. Uvedené nepochybne potvrdzuje aj spomínaný fakt, že hodnotenie jeho e-shopu dosahuje hodnoty 97 %. Podľa vyjadrenia účastníka konania bola na jeho podnet vypracovaná kompletná dokumentácia (Všeobecné obchodné podmienky, Reklamačný poriadok, Poučenie o Ochrane osobných údajov a poučenie o cookies, Reklamačný formulár, Protokol o vybavení reklamácie, Formulár na odstúpenie od kúpnej zmluvy) spoločnosťou SAIO, s.r.o., ktorej služby mu boli riadne fakturované. Zároveň táto spoločnosť poskytuje certifikát obchodných podmienok na 1 rok (aj s možnosťou predĺženia certifikátu, revízie dokumentov po 1 roku, predĺženia poradenstva o 1 rok a predĺženia informovania o legislatívnych zmenách o 1 rok). Počas plynutia doby certifikátu obchodných podmienok spoločnosť poskytuje informácie o legislatívnych zmenách na 1 rok s čím súvisí fakt, že v prípade akýchkoľvek úprav zákona by jeho spoločnosť bola okamžite upovedomená a dané úpravy by boli riadne pozmenené. Uložená výška pokuty je podľa účastníka konania, vzhľadom na uvedené, neprimerane vysoká zohľadňujúc aj fakt, že v skutočnosti nedošlo k takej situácii, že by došlo reálne k znevýhodneniu spotrebiteľa po tom, čo sa rozhodol zakúpiť tovar na jeho e-shope. Účastník konania ďalej vo svojom odvolaní cituje § 15 ods. 5 zákona č. 102/2014 Z. z. a § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tejto súvislosti uvádza, že sa domnieva, že v dôsledku tohto neúmyselne vzniknutého protiprávneho stavu nedošlo k spôsobeniu žiadnej ujmy a po upozornení na vzniknutý protiprávny stav bol tento okamžite z jeho strany odstránený. Súčasne upriamuje pozornosť aj na fakt, že nikdy pred tým v minulosti sa voči jeho spoločnosti nevedlo žiadne konanie pre porušenie ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa a pod. Zároveň uvádza, že vytýkané vady mali len formálny charakter, pričom nikdy nedošlo k materiálnej škode

spotrebiteľovi. Účastník konania žiada správny orgán pri rozhodovaní vo veci v rámci správnej úvahy, aby prihliadol na súčasnú právnu úpravu vyjadrenú v zákone č. 198/2020 Z. z., ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti so zlepšovaním podnikateľského prostredia zasiahnutým opatreniami na zamedzenie šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID - 19, pripúšťajúcu i možnosť tzv. druhej šance pre podnikateľský subjekt v prípade preukázateľnej snahy o uskutočnenie nápravy kontrolou zisteného protiprávneho stavu, ktorú v danom prípade nemožno spochybniť. V závere svojho odvolania účastník konania opakovane uvádza, že sa na základe všetkých vyššie uvedených skutočností domnieva, že uložená pokuta za vytýkané skutočnosti bola neprimerane vysoká a z tohto dôvodu podáva odvolanie a žiada správny orgán o opätovné posúdenie všetkých dôkazov a okolností.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia a ani na prehodnotenie výšky uloženej pokuty. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne bezpredmetné a subjektívne, ktoré ho nezbavujú zodpovednosti za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 102/2014 Z. z. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa a so zákonom č. 102/2014 Z. z. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania pre porušenie zákazu vyplývajúceho z § 4 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 2 písm. c) a § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, § 7 ods. 4 v spojení s bodom 10. Prílohy č. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa a pre porušenie povinností vyplývajúcich z § 3 ods. 1 písm. h), písm. l) a písm. t) zákona č. 102/2014 Z. z. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Vyššie popísaným konaním účastníka konania došlo k porušeniu práv spotrebiteľa, čím bol znížený rozsah práv spotrebiteľa, ktoré mu garantuje zákon o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 102/2014 Z. z.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa *„predávajúci nesmie ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu.“*

Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa *„predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.“*

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa *„predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.“*

Podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa *„každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru, dohľadu a kontroly (ďalej len „orgán dozoru“) a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.“*

Podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa *„nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.“*

Podľa § 7 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa *„za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.“*

Podľa Prílohy č. 1 bodu 10. zákona o ochrane spotrebiteľa *„OBCHODNÉ PRAKTIKY, KTORÉ SA ZA KAŽDÝCH OKOLNOSTÍ POVAŽUJÚ ZA NEKALÉ Klamlivé obchodné praktiky
Prezentovanie práv, ktoré spotrebiteľovi prislúchajú podľa právnych predpisov, ako charakteristickej črty ponuky predávajúceho.“*

Podľa § 3 ods. 1 písm. h) zákona č. 102/2014 Z. z. „predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa, pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, jasne a zrozumiteľne oznámiť spotrebiteľovi spôsobom podľa odseku 2 alebo podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, informáciu o práve spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy, podmienkach, lehote a postupe pri uplatňovaní práva na odstúpenie od zmluvy; predávajúci zároveň poskytne spotrebiteľovi formulár na odstúpenie od zmluvy podľa prílohy č. 3.“

Podľa § 3 ods. 1 písm. l) zákona č. 102/2014 Z. z. „predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa, pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, jasne a zrozumiteľne oznámiť spotrebiteľovi spôsobom podľa odseku 2 alebo podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, poučenie o zodpovednosti predávajúceho za vady tovaru alebo služby podľa všeobecného predpisu.“

Podľa § 3 ods. 1 písm. t) zákona č. 102/2014 Z. z. „predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa, pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, jasne a zrozumiteľne oznámiť spotrebiteľovi spôsobom podľa odseku 2 alebo podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, informáciu o možnosti a podmienkach riešenia sporu prostredníctvom systému alternatívneho riešenia sporov; predávajúci zároveň uvedie na svojom webovom sídle odkaz na platformu alternatívneho riešenia sporov, prostredníctvom ktorej môže spotrebiteľ podať návrh na začatie alternatívneho riešenia sporu.“

K námietkam účastníka konania v podanom odvolaní odvolací správny orgán uvádza, že účastník konania zistený protiprávny skutkový stav nespochybnil. Čo sa týka skutkov, ktoré sú predmetom tohto konania, odvolací orgán ich považuje za presne a spoľahlivo zistené a správne právne kvalifikované. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu. Odvolací orgán ďalej zdôrazňuje, že účastník konania za plnenie povinností stanovených danou právnou úpravou zodpovedá objektívne, teda bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť).

Odvolací orgán ďalej uvádza, že kontrola bola vykonaná v súlade so zákonom o štátnej kontrole vnútorného trhu, ktorý ustanovuje pôsobnosť SOI pri kontrole vnútorného trhu. Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti, vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu, ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z inšpekčného záznamu bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinností v zmysle vyššie uvedených ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 102/2014 Z. z. Uvedené povinnosti vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 102/2014 Z. z. viaže zákon o ochrane spotrebiteľa na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) cit. zákona účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe objektívnej zodpovednosti.

K tvrdeniam účastníka konania, že bol dostatočne poučený a v budúcnosti sa bude vyvarovať akýmkoľvek porušeniam zákonných ustanovení, že finančné prostriedky, ktoré by boli využité na zaplatenie uloženej pokuty, by dokázal investovať do externej firmy, ktorá by spravovala a aktualizovala všetky zákonné náležitosti, ale taktiež aj do zlepšovania služieb spotrebiteľom, že v spomínanej odpovedi, ktorú poskytol správne mu orgánu bolo okrem iného uvedené, že dotknutý e-shop na trhu pôsobí už viac ako 10 rokov, patrí k e-shopom, ktoré sú oceňované označením „Zlaté overenie zákazními“, kde pre získanie certifikátu je potrebné, aby e-shop dostal minimálne 97 % odporúčaní za posledných 90 dní, pričom ak v sledovanom období klesne % pod 95 %, je e-shopu certifikát automaticky odobraný, že e-shop www.elromed.sk si počas svojho pôsobenia na trhu získal mnoho spokojných zákazníkov, vytvoril si pevnú základňu verných zákazníkov, čo by nebolo možné, ak by skutočne dochádzalo k poškodzovaniu ich práv ako spotrebiteľov, k ich znevýhodneniu a pod., že svojim zákazníkom sa snažil vždy maximálne vyhovieť po každej stránke, keďže ponúka prozákaznícky prístup a záleží mu na jeho zákazníkoch, že na jeho podnet bola vypracovaná kompletná dokumentácia (Všeobecné obchodné podmienky, Reklamačný poriadok, Poučenie o Ochrane osobných údajov a poučenie o cookies, Reklamačný formulár, Protokol o vybavení reklamácie, Formulár na odstúpenie od kúpnej zmluvy) spoločnosťou SAIO, s.r.o., ktorej služby mu boli riadne fakturované, že táto spoločnosť zároveň poskytuje certifikát obchodných podmienok na 1 rok (aj s možnosťou predĺženia certifikátu, revízie dokumentov po 1 roku, predĺženia poradenstva o 1 rok a predĺženia informovania o legislatívnych zmenách o 1 rok), že nikdy pred tým v minulosti sa voči jeho spoločnosti neviedlo žiadne konanie pre porušenie ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, a že vytýkané vady mali len formálny charakter, pričom nikdy nedošlo k materiálnej škode spotrebiteľovi, odvolací orgán uvádza, že považuje dané tvrdenia účastníka konania za irelevantné a nespochybňujúce zistený skutkový stav. Odvolací orgán podotýka, že účastník konania za zistené porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 102/2014 Z. z. nesie objektívnu zodpovednosť, tzn. bez ohľadu na zavinenie (úmysel, neobstarlivosť), alebo subjektívne dôvody za ktorých k jeho porušeniu došlo, pretože zavinenie nie je pojmovým znakom a predpokladom vzniku zodpovednosti za túto kategóriu správneho deliktu. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly. Zákon o ochrane spotrebiteľa, ako ani zákon č. 102/2014 Z. z. neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnuť na žiadne subjektívne aspekty. Odvolací správny orgán je toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a zabezpečiť jeho dodržiavanie. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinností nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za tieto porušenia. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Odvolací správny orgán zastáva názor, že účastník konania skutkové zistenia nespochybnil žiadnym relevantným spôsobom, nepredložil na podporu svojich tvrdení žiadny nový dôkaz, ktorý by mal na vyhodnotenie zisteného skutkového stavu relevantný vplyv. Naďalej poukazoval iba na subjektívne tvrdenia bez ich právne relevantnej verifikácie. Z tohto dôvodu tak správny orgán prvého stupňa, ako aj odvolací orgán vychádzal pri rozhodovaní z dostupných podkladov získaných vykonanou kontrolou. Odvolací orgán má zároveň za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti. Na základe uvedeného odvolací správny orgán hodnotí tvrdenia účastníka konania ako neopodstatnené.

Odvolací orgán má teda nepochybne za preukázané, že zo strany účastníka konania došlo k porušeniu zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 102/2014 Z. z., pričom z inšpekčného záznamu z kontroly vykonanej dňa 17.03.2021 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 6, 080 01 Prešov táto skutočnosť jednoznačne vyplýva. Odvolací správny orgán uvádza, že všetky dôkazy posúdil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz

jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Odvolací orgán má za to, že kontrolnú činnosť môžu vykonávať len zamestnanci, ktorí sú odborne spôsobilí na výkon kontroly a získali preukaz SOI, resp. poverenie na výkon kontroly. Inšpektori SOI vykonávajú svoje povinnosti tak, ako im ich ukladá zákon, pričom sú pri svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti zo zákona nezávislí. Na základe ich zákonom zverenej právomoci vykonali kontrolu, pričom pri kontrole zistili pochybenia. Inšpekčný záznam patrí medzi relevantné podklady k rozhodnutiu a je záznamom z kontroly, v ktorom konajúci inšpektori opíšu objektívne zistený skutkový stav na mieste samom, prípadne aj problematiku podnetov. Inšpekčný záznam z vykonanej kontroly tvorí objektívny hmotnoprávny podklad pre ďalší postup v konaní, a to najmä pri vydaní meritórneho rozhodnutia vo veci samej a zároveň slúži ako relevantný právny dôkaz o porušení povinností účastníka konania, ktoré mu vyplývajú zo zákona o ochrane spotrebiteľa a zo zákona č. 102/2014 Z. z. Inšpekčný záznam považuje odvolací orgán za jasný, zrozumiteľný a za dostatočný dôkaz porušenia zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 102/2014 Z. z.

K námietke účastníka konania, že počas existencie neúmyselne vzniknutého protiprávneho stavu nedošlo reálne k ujme na právach žiadneho zákazníka, odvolací správny orgán poznamenáva, že pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia predávajúceho ako tzv. silnej zmluvnej strany. Odvolací orgán uvádza, že postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že spotrebiteľ nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah vopred pripravených zmlúv, resp. zmluvných podmienok zo strany predávajúceho. Vychádza sa tiež z toho, že spotrebiteľ dobromyseľne uzaviera zmluvu a právom očakáva, že predávajúci ako odborník a „profesionálne znalý podnikateľ“ dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality. Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade išlo zmluvné podmienky, do obsahu ktorých spotrebiteľ nemá reálnu možnosť nijako zasiahnuť, konaním účastníka konania opísaným vyššie v tomto rozhodnutí, dochádza k oslabeniu právneho postavenia spotrebiteľa v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu. Odvolací orgán zároveň poznamenáva, že SOI ako orgán dozoru účastníka konania sankcionuje za porušenie povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 102/2014 Z. z. K naplneniu skutkovej podstaty týchto správnych deliktov stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinností zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Preto skutočnosť, že reálne nedošlo k ujme na právach žiadneho zákazníka, nie je dôvodom pre neuloženie sankcie účastníkovi konania. Odvolací správny orgán v tejto súvislosti tiež uvádza, že je zákonnou povinnosťou predávajúceho konať vždy tak, aby nedochádzalo k porušovaniu zákona o ochrane spotrebiteľa, zákona č. 102/2014 Z. z. a iných právnych predpisov. Odvolací orgán zároveň uvádza, že v prípade vzťahu „predávajúci – spotrebiteľ“, vystupuje spotrebiteľ ako laik, ktorému je potrebné venovať špeciálnu starostlivosť a predávajúci vystupuje ako odborník, ktorý pri svojej činnosti ovláda a dodržiava všetky podmienky predaja. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 102/2014 Z. z.

K argumentu účastníka konania, že na základe šetrenia SOI a následnej výzvy boli vykonané nápravy všetkých vytknutých nedostatkov, kde došlo k aktualizácii webovej stránky a OP a taktiež aj reklamačného formulára, tzn. hneď po vytknutí nedostatkov tieto obratom odstránil, odvolací orgán uvádza, že túto skutočnosť síce vníma pozitívne, avšak táto na posúdenie daného prípadu nemá vplyv, nakoľko v súlade s ustanovením § 7 ods. 3 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu je kontrolovaná osoba povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že odstránenie nedostatkov predstavuje povinnosť pre účastníka konania, ako kontrolovaného subjektu, uloženú mu osobitným predpisom, spravidla ešte v štádiu pred začatím správneho konania, do termínu uvedeného v záväznom pokyne. Vzhľadom na uvedené

nejde o okolnosť, na základe ktorej by sa účastník konania dodatočným zosúladením skutkového stavu so stavom právnym, zbavil svojej objektívnej zodpovednosti za protiprávne konanie.

K žiadosti účastníka konania, aby správny orgán pri rozhodovaní vo veci v rámci správnej úvahy prihliadol na súčasnú právnu úpravu vyjadrenú v zákone č. 198/2020 Z. z., ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti so zlepšovaním podnikateľského prostredia zasiahnutým opatreniami na zamedzenie šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID - 19, pripúšťajúcu i možnosť tzv. druhej šance pre podnikateľský subjekt v prípade preukázateľnej snahy o uskutočnenie nápravy kontrolou zisteného protiprávneho stavu, ktorú v danom prípade nemožno spochybníť, odvolací orgán podotýka, že v predmetnom prípade, pokiaľ ide o porušenie § 4 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 2 písm. c), § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, § 7 ods. 4 v spojení s bodom 10. Prílohy č. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa a porušenie § 3 ods. 1 písm. h), písm. l) a písm. t) zákona č. 102/2014 Z. z., vzhľadom na charakter predmetných nedostatkov a ich prípadný dopad na spotrebiteľa, ako aj zistené porušenie viacerých zákonných povinností, nejde o menej závažné porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolací orgán dodáva, že využitie uvedeného inštitútu má fakultatívny charakter. Odvolací orgán k uvedenému zároveň uvádza, že v danom prípade nemožno kontrolou zistené protiprávne konanie s prihliadnutím na jeho závažnosť, spôsob a následky vyhodnotiť ako menej závažné porušenie povinnosti.

Odvolací správny orgán poznamenáva, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom, ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací správny orgán uvádza, že právne posúdenie zisteného skutkového stavu patrí správneho orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil § 4 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 2 písm. c) a § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, § 7 ods. 4 v spojení s bodom 10. Prílohy č. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa a § 3 ods. 1 písm. h), písm. l) a písm. t) zákona č. 102/2014 Z. z., a teda odvolací správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenia zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 102/2014 Z. z. K uvedenému ešte odvolací správny orgán poznamenáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamena, že správny orgán je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V predmetnej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc, na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno,

ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy.

Odvolací orgán má tiež za to, že nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom správny orgán v danom prípade postupoval aj v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, zásadami správneho konania, s námietkami a podkladmi predloženými účastníkom konania sa správny orgán pri rozhodovaní podrobne zaoberal, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení rozhodnutia náležite zdôvodnil. Prvostupňový správny orgán nekonal ani v rozpore so zásadou súčinnosti v správnom konaní, splnil si všetky svoje zákonné povinnosti a účastníkovi konania neuprel možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia.

Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 102/2014 Z. z. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Samotný zákon pritom neumožňuje ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 102/2014 Z. z., z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Odvolací orgán dodáva, že cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom.

Účastník konania v odvolaní namieta, že uložená výška pokuty je neprimerane vysoká. Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že zohľadnil všetky kritériá určené zákonom pri ukladaní výšky pokuty, avšak po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zníženie výšky postihu, resp. na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, v zákonom stanovenej sadzbe do 66 400 eur. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zistených nedostatkov. Správny orgán prvého stupňa riadne odôvodnil ako zákonnosť, tak aj výšku uloženej sankcie s prihliadnutím na proporionalitu uloženej pokuty vo vzťahu k najvyššej možnej pokute. Odvolací správny orgán vychádzal pri určení výšky pokuty z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že zo strany účastníka konania došlo k porušeniu § 4 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 2 písm. b), § 4 ods. 2 písm. c), § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1, § 7 ods. 4 v spojení s bodom 10. Prílohy č. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa a k porušeniu § 3 ods. 1 písm. h), písm. l) a písm. t) zákona č. 102/2014 Z. z. Odvolací správny orgán hodnotil dôkazy z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti a pravdivosti pre rozhodnutie. Odvolací orgán zároveň uvádza, že keďže zákon neurčuje záväzným spôsobom prípustnosť konkrétnych dôkazných prostriedkov a ich dôkaznú silu, záleží na samom správnom orgáne, akú dôkaznú silu dôkazu v konkrétnom konaní prisúdi, keďže správne konanie je ovládané tzv. zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Odvolací orgán poznamenáva, že správny orgán prvého stupňa uviedol v odôvodnení rozhodnutia všetky podstatné výsledky vykonaných dôkazov, a to vo vzájomných súvislostiach. Odvolací orgán má taktiež za to, že prvostupňový správny orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol všetky rozhodujúce skutočnosti a uviedol aj správnu úvahu, ktorou sa riadil. Odvolací orgán sa snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukládanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia splňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane

uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným nedostatkom do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší dané právne predpisy, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobných povinností, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty za primeranú zisteným nedostatkom. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Odvolací orgán uvádza, že skutočnosti uvádzané účastníkom konania sú subjektívne a nemajú žiadny vplyv na výšku uloženej pokuty. Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 17.03.2021. Za zistené nedostatky zodpovedá účastník konania v plnom rozsahu.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 102/2014 Z. z. a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprihliadal. Nakoľko porušenie povinností bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa *„za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 eur; za opakované porušenie povinností počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak.“*

Podľa § 15 ods. 2 písm. b) zákona č. 102/2014 Z. z. *„orgán dohľadu uloží za správny delikt podľa § 15 ods. 1 písm. b) pokutu od 200 do 10 000 eur.“*

Odvolací správny orgán uvádza, že v predmetnej veci sa jedná o vec správneho trestania. Právne predpisy, ktoré zakotvujú skutkové podstaty správnych deliktov, neupravujú postup správnych orgánov pri postihu za súbeh viacerých deliktov. Z judikatúry správnych súdov (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 8Sžo/40/2012 zo dňa 22.08.2013, rozsudok NS SR sp. zn. 8 Sžo 28/2007 zo dňa 06.03.2008) vyplýva, že pri súbehu viacerých správnych deliktov je nedostatok špeciálnej úpravy potrebné preklenúť použitím analógie, prvotne v právnom predpise, ktorý je svojím obsahom najbližším v súvislosti s riešenou právnou otázkou (per analogiam legis). Ustanovenie § 12 ods. 2 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov upravuje, že za viac priestupkov toho istého páchatel'a prejednávaných v jednom konaní sa uloží sankcia podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na priestupok najprísnejšie postihnutelný. Zbiehajúce sa delikty sú tak postihnuté sankciou určenou pre najťažší z nich. Pri rovnakých sadzbách pokút správny orgán uloží sankciu podľa sadzby za ktorýkoľvek z týchto deliktov. Vzhľadom na uvedené bola teda v danom prípade pokuta, v súlade s absorpčnou zásadou, uložená podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona *„pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia povinností.“* Podľa § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa *„ak ide o menej závažné porušenie povinností podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá*

rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a nevykoná opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1. “

Odvolačný orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinností zo strany účastníka konania, bolo spoľahlivo preukázané. V predmetnom prípade, vzhľadom na charakter zistených nedostatkov a ich prípadný dopad na spotrebiteľa, ako aj zistené porušenie viacerých zákonných povinností, nejde o menej závažné porušenie povinností v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolačný orgán dodáva, že využitie uvedeného inštitútu má fakultatívny charakter.

Odvolačný orgán pri ukladaní výšky pokuty v prvom rade zoberal do úvahy, že Ústava SR v čl. 13 ods. 1 zabezpečuje právne postavenie osôb tak, že povinnosti im možno ukladať len zákonom alebo na základe zákona a v jeho medziach, prípadne medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 4 alebo nariadením vlády SR podľa čl. 120 ods. 2 Ústavy SR. Táto ústavná ochrana sa premietla v ochrane spotrebiteľa do konkrétneho ustanovenia, ktorého účelom je ochrániť spotrebiteľa pred takými povinnosťami, ktoré by predávajúci sám spotrebiteľovi ustanovil. Účastník konania konal nad rámec zákona, resp. v rozpore s ním, keď spotrebiteľovi ukladal vo svojich OP povinnosti bez právneho dôvodu.

Odvolačný orgán pri ukladaní výšky pokuty prihliadal najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia povinností. Pri zohľadnení uvedených kritérií orgán dozoru zohľadnil, že účastník konania ako predávajúci je povinný pri predaji výrobkov postupovať tak, aby pri svojej podnikateľskej činnosti dodržiaval všetky povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú z príslušných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Jednou z týchto povinností je aj vytvorenie takých podmienok predaja výrobkov, ktoré rešpektujú zákaz ukladania povinností spotrebiteľovi bez právneho dôvodu. Účastník konania konal nad rámec zákona, resp. v rozpore s ním ukladal vo svojich OP spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, nad rámec existujúcej právnej úpravy, čím mu mohlo byť sťažené uplatnenie práva garantovaného právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa.

Pri určovaní výšky pokuty vzal správny orgán taktiež do úvahy, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého má každý spotrebiteľ okrem iného právo na informácie, nebol v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý. Kupujúci má právo na úplné poskytnutie informácií v zmysle platných právnych predpisov, čo v tomto prípade splnené nebolo, nakoľko účastník konania uvádzal v OP už neplatný zákon č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji v znení neskorších predpisov, pričom od 13.06.2014 je platná právna úprava - zákon č. 102/2014 Z. z., upravujúci problematiku zmlúv uzatváraných na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov predávajúceho. Účastník konania ako predávajúci taktiež neuviedol na internetovej stránke www.elromed.sk informáciu o názve a adrese orgánu dozoru, ktorému činnosť účastníka konania ako poskytovateľa služieb podlieha. Orgán dozoru prihliadol na to, že účelom právnej úpravy upravenej zákonom o elektronickom obchode je okrem iného zabezpečiť účinný dohľad štátu nad elektronickým obchodom, preto citovaný predpis poskytovateľom služieb určuje povinnosť poskytnúť príjemcovi služby informáciu o názve a adrese orgánu dozoru, ktorému činnosť účastníka konania ako poskytovateľa služieb podlieha. V prípade nezabezpečenia všeobecných informačných povinností v súlade s ustanovením § 4 ods. 1 zákona o elektronickom obchode tento účel nie je naplnený a dochádza k upieraniu spotrebiteľových práv na informácie.

Pri určovaní výšky sankcie správny orgán zohľadnil aj skutočnosť, že účel právnych predpisov poskytujúcich spotrebiteľom, ktorí uzatvárajú spotrebiteľské zmluvy zvýšenú ochranu, nebol z dôvodov porušenia povinností splnený. Používať neprijateľné zmluvné podmienky vo vzťahu k spotrebiteľovi považuje odvolačný orgán za závažné porušenie zákonom stanovených povinností, keďže takéto konanie je spôsobilé priamo poškodiť spotrebiteľa vo forme majetkovej ujmy. Spotrebiteľ v dobrej viere uzaviera zmluvu s predávajúcim,

od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkané služby koná profesionálne a so znalosťou ponúkaných služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Správny orgán prihliadol na obsah neprijateľných podmienok a na mieru, v akej sú spôsobilé ohroziť oprávnený záujem spotrebiteľa a jeho základné práva ustanovené v § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací správny orgán vzal tiež do úvahy, že neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve, obsah ktorých spotrebiteľ zásadným spôsobom neovplyvňuje, účastník konania upiera spotrebiteľovi jeho legitímne práva a v neprospech spotrebiteľa spôsobuje hrubú nevyváženosť zmluvného vzťahu. Pri rozhodovaní o výške pokuty bolo taktiež prihliadnuté na skutočnosť, že účastník konania vo vzťahu k spotrebiteľovi zneužil svoje postavenie silnejšej zmluvnej strany. Požiadavka ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľských zmluvných vzťahoch je pretavená do zákazu používania neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, pričom v predmetnom prípade nebola naplnená. Odvolací orgán má za to, že používanie neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je závažným zásahom do práv spotrebiteľa chránených zákonom, na čo odvolací správny orgán pri určovaní výšky pokuty taktiež prihliadol. Vyššie uvedené neprijateľné zmluvné podmienky vniesli do vzťahu medzi účastníkom konania a spotrebiteľom výrazný nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Účastník konania pri svojej činnosti neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve upieral spotrebiteľovi legitímne práva a v neprospech spotrebiteľa spôsobil značnú nerovnováhu zmluvného vzťahu. Navyše sa tieto zmluvné podmienky nachádzali na internetovej stránke www.elromed.sk, pričom obsah týchto podmienok spotrebiteľ nemôže podstatným spôsobom ovplyvniť. Vzhľadom na vyššie uvedené, nemožno porušenie zákazu používať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, považovať za zanedbateľné.

Pri rozhodovaní o výške pokuty bolo tiež prihliadnuté na to, že účastník konania vo vzťahu k spotrebiteľovi zneužil svoje postavenie silnejšej zmluvnej strany. Spotrebiteľ často vzhľadom na nedostatok skúseností v danej oblasti (v porovnaní s predávajúcim) nie je objektívne schopný posúdiť charakter a možný dopad jednotlivých zmluvných podmienok, ktoré ho v konečnom dôsledku môžu pri nedodržaní dobromyseľnosti a odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho poškodiť. Požiadavka ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľských vzťahoch je tiež vyjadrená zákazom používania nekalých obchodných praktík, pričom v predmetnom prípade nebola naplnená. Podmienka uvedená v „**ČI. 8. Reklamačný poriadok (zodpovednosť za vady, záruka, reklamácie)**“ 8.22. „*Všetky právom uplatnené záručné opravy sú bezplatné.*“ vykazuje znaky klamlivej obchodnej praktiky v zmysle bodu 10. Prílohy č. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorej sa za obchodnú praktiku, ktorá sa za každých okolností považuje za nekalú, považuje prezentovanie práv, ktoré spotrebiteľovi prislúchajú podľa právnych predpisov, ako charakteristickej črty ponuky predávajúceho, pretože zdôrazňuje, akoby len právom uplatnené záručné opravy boli bezplatné. Predávajúci pritom nesmie spotrebiteľovi účtovať žiadne poplatky pri vybavovaní reklamácie. Účastníkom konania formulovaná podmienka bola spôsobilá uviesť spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o rozsah práv garantovaných mu zákonom a rozsah povinností uložených zákonom predávajúcemu a vyvolať v spotrebiteľovi presvedčenie o oprávnenosti konania predávajúceho. Takéto konanie správny orgán posúdil ako rozporné so všeobecnou požiadavkou odbornej starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, spôsobilú ovplyvniť ekonomické správanie spotrebiteľa a privodiť mu ujmu. Obchodné praktiky možno definovať ako činnosti súvisiace s reklamou, predajom alebo dodávkou produktu priemernému spotrebiteľovi, ktoré zahŕňajú akékoľvek činnosti, opomenutia, spôsoby správania, vyjadrenia alebo obchodnú komunikáciu, vrátane reklamy a marketingu, ktorú vykonáva predávajúci. Pri nekalej obchodnej praktike sa tieto činnosti považujú za neprijateľné voči spotrebiteľovi. Za priemerného spotrebiteľa sa podľa výkladu Európskeho súdneho dvora považuje spotrebiteľ, ktorý je priemerne dobre informovaný a primerane vnímaný a opatrný, pričom sa berú do úvahy spoločenské, kultúrne a jazykové faktory. Účel zákona stanovujúci predmetný zákaz nekalých obchodných praktík sledujúci

posilnenie dôvery spotrebiteľov pri realizovaní ich nákupov, nebol konaním predávajúceho naplnený.

Pri určovaní výšky pokuty správny orgán zohľadnil skutočnosť, že spotrebiteľ ako kupujúci má právo na úplné a pravdivé poskytnutie informácií v zmysle zákona č. 102/2014 Z. z. Je nevyhnutné, aby mal spotrebiteľ už v čase rozhodovania sa o kúpe tovaru alebo služby čo najúplnejšie a neskreslené informácie. Poskytnutie zákonom stanovených informácií zákon viaže na ich poskytnutie pred odoslaním objednávky, a teda uzavretím zmluvy na diaľku. Správny orgán vyhodnotil porušenie vyššie uvedených povinností zo strany účastníka konania ako závažné, a to nielen vzhľadom na charakter informácií, ktoré predávajúci opomenul poskytnúť spotrebiteľom, ale aj s ohľadom na záväzný charakter predmetných informácií. V procese rozhodovania sa spotrebiteľa o pristúpení ku kúpe neboli spotrebiteľovi poskytnuté základné informácie. Závažnosť protiprávneho konania spočíva v tom, že nebolo rešpektované právo spotrebiteľa na úplné informácie pred uzavretím zmluvy na diaľku. Informácie uvedené v § 3 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. majú byť spotrebiteľovi poskytnuté za každých okolností. Nakoľko v danom prípade ide o zásielkový predaj, spotrebiteľ nemá možnosť (okrem prevzatia tovaru pri voľbe osobného odberu) obhliadnutia a vyskúšania si výrobku ako v prípade kúpy výrobku v klasickej kamennej predajni, kde má väčšiu možnosť výberu, ako aj zváženia samotnej kúpy. Neposkytnutie formulára na odstúpenie od zmluvy spotrebiteľovi môže mať za následok, že spotrebiteľ v dôsledku nevedomosti nevyužije jedno zo svojich zákonom priznaných práv, a to právo odstúpiť od zmluvy napriek tomu, že s výrobkom nebude spokojný. Orgán dozoru prihliadol pri rozhodovaní aj na skutočnosť, že spotrebiteľ v dôsledku neuvedenia informácií obsiahnutých v ustanoveniach § 622 a § 623 OZ nemá vedomosť o tom, aké má práva zo zodpovednosti za vady v závislosti od charakteru (odstrániteľná/neodstrániteľná vada), resp. počtu odstrániteľných väd, čo môže viesť k značnej svojvôli predávajúceho určovať spôsob vybavenia reklamácie i v prípade, keď podľa zákona právo voľby patrí práve spotrebiteľovi. Následkom absencie informácie ohľadne možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v určitých prípadoch, došlo taktiež k porušeniu práva spotrebiteľa na informácie. Odvolací orgán uvádza, že cieľom zákona č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov je vytvorenie novej možnosti pre spotrebiteľov riešiť svoj spor s predávajúcim rýchlo, efektívne, menej formálne a predovšetkým bezplatne, resp. len s minimálnymi nákladmi. Ide o dosiahnutie zmierlivého riešenia, resp. dohody medzi spotrebiteľom a predávajúcim o vyriešení sporu, ktorá sa po súhlase oboch strán s jej znením stáva záväzným právnym podkladom. Práve pre tieto dôvody kladie aj odvolací orgán dôraz na to, aby spotrebiteľ bol o tejto možnosti riadne informovaný pred uzavretím zmluvy v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 písm. t) zákona č. 102/2014 Z. z. V danom prípade bol kontrolou zistený široký rozsah nedostatkov týkajúcich sa informačných povinností vo vzťahu k právam spotrebiteľa v súvislosti s predajom na diaľku, (pričom následkom uvedeného spotrebiteľ nemusí uplatniť riadne svoje práva, ktoré mu vyplývajú zo zákona, resp. tieto uplatní nesprávne), a preto odvolací orgán nepovažuje za primerané prípadné uloženie sankcie pri spodnej hranici zákonom stanovenej sadzby, resp. v jej bezprostrednej blízkosti. Predávajúci nesie objektívnu zodpovednosť za zistené nedostatky. V dôsledku vyššie popísaného protiprávneho konania nebol dosiahnutý účel a cieľ zákona č. 102/2014 Z. z., a to poskytnutie ochrany spotrebiteľovi ako znevýhodnenej strane pri uzatváraní zmluvy na diaľku. Účastník konania v danom prípade nezabezpečil minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom č. 102/2014 Z. z.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na informácie, právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, ako aj právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, vzhľadom na zistené nedostatky, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na informácie, práva

na ochranu jeho ekonomických záujmov, ako aj práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistené nedostatky.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Odvolací orgán zastáva názor, že správny orgán pri určovaní výšky pokuty zohľadnil okolnosti daného prípadu, ako aj dôvody zisteného porušenia, výšku postihu preto pokladá vzhľadom na skutkové zistenia za primeranú. Je potrebné uviesť, že pri kontrole SOI bolo zistené zo strany predávajúceho porušenie povinností vzťahujúcich sa k informáciám, ktoré by mali byť v každom prípade súladné so zákonom. Charakter konania, rozsah zisteného porušenia povinností, ako aj následky pre spotrebiteľa nesplnením si vyššie uvedených povinností zo strany účastníka konania, odôvodňujú uloženie pokuty vo výške stanovenej správnym orgánom prvého stupňa.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, na základe čoho podľa ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava 27

Číslo : **SK/0074/99/2021**Dňa : **07.08.2023**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Ing. Ivan Kuzevič – KovoAtyp**, miesto podnikania – **Ludvíkov dvor 13, 040 15 Košice – Šaca, IČO: 43 895 166**, kontrola začatá zaslaním výzvy zo dňa 25.01.2021, výkon kontroly bol ukončený dňa 17.02.2021 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. P/0015/08/2021, zo dňa 19.07.2021, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **300,- EUR, slovom: tristo eur**, pre porušenie § 16 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania **zamieta a rozhodnutie** Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj P/0015/08/21 zo dňa 19.07.2021 **potvrdzuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj (ďalej len „I SOI v Košiciach“) rozhodnutím č. P/0015/08/2021 zo dňa 19. 07. 2021 uložil účastníkovi konania – Ing. Ivan Kuzevič - KovoAtyp peňažnú pokutu vo výške 300,- EUR pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa § 16 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z.

Dňa 25.01.2021 bol inšpektormi Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj začatý výkon kontroly kontrolovanej osoby – účastníka konania, zaslaním výzvy na predloženie dokladov potrebných na prešetrenie písomného podnetu spotrebiteľa, evidovaného správnym orgánom pod č. 938/2020. Vykonanou kontrolou, na základe vyhodnotenia predložených podkladov bolo zistené, že kontrolovaná osoba nezabezpečila dodržanie povinnosti predávajúceho podľa § 16 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“), v zmysle ktorého je predávajúci povinný vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku a poskytnutí služby, keď kontrolovaná osoba nevydala spotrebiteľovi (pisateľovi podnetu č. 938/2020) doklad o kúpe výrobku a poskytnutí služby – výroby a montáže oceleového zábradlia pri rodinnom dome, zhotoveného a namontovaného na základe objednávky zo dňa 23.07.2020, v sume 490,- EUR, ktorá bola spotrebiteľom uhradená a pripísaná na účet kontrolovanej osoby dňa 16.09.2020.

Za zistené nedostatky a tým aj za preukázané porušenie zákona citované vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia zodpovedá kontrolovaná osoba (ďalej len účastník konania) ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z.

Proti tomuto rozhodnutiu účastník konania podal odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním predmetnej právnej veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania ako predávajúceho bolo vydať spotrebiteľovi doklad o poskytnutí služby, čo účastník konania porušil.

Účastník konania v odvolaní uviedol, že zákazník mu zaplatil 16.09.2021 s tým, že mu dodá fakturačné údaje, aby mohol vystaviť doklad. Údaje neposkytol aj napriek tou, že ho účastník konania 14.10.2021 upozornil, že stále nemá fakturačné údaje. Potom sa viac ako mesiac neozval, až nakoniec údaje poslal 23.11.2021. Následne účastník konania spotrebiteľovi poštou poslal faktúru. No faktúru poslal obyčajne, nie doporučene, takže odoslanie faktúry účastník konania nevie dokázať. Účastník konania je presvedčený, že nič zlé neurobil. Jediná chyba, ktorej sa dopustil, je neodoslanie faktúry doporučene. Bežne dostáva aj odosiela faktúry obyčajne poštou a niekedy s tým nebol problém. Teraz to už bude vedieť. Taktiež poukazuje na výšku pokuty 300,-EUR, ktorá je pri zákazke za 490,-EUR neprimeraná. Hlavne v čase, kedy sa po kríze spojennej s koronavírusom iba pomaly spamätáva z finančných problémov. Z uvedených dôvodov žiada o prehodnotenie udelenej pokuty alebo aspoň o prehodnotenie jej výšky.

K tomu odvolací orgán uvádza, že povinnosťou účastníka konania ako predávajúceho bolo vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku a poskytnutí služby v zmysle ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. Dôkazné bremeno splnenia povinnosti podľa § 16 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. znáša účastník konania, pričom za splnenie tejto povinnosti účastník konania zodpovedá objektívne, t. j. bez ohľadu na zavinenie. Avšak zo spisového materiálu v predmetnej právnej veci vyplýva, že účastník konania splnenie povinnosti vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku a poskytnutí služby nevie preukázať, nakoľko podľa vyjadrenia účastníka konania faktúru za vykonané dielo zasielal spotrebiteľovi obyčajnou poštou a nie doporučene. Odvolací orgán zároveň poukazuje aj na skutočnosť, že účastník konania mal k dispozícii aj e-mail spotrebiteľa, pričom faktúru na jeho e-mail nezaslal.

Preskúmaním predmetnej právnej veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania ako predávajúceho bolo vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku a poskytnutí služby, pričom splnenie uvedenej povinnosti účastník konania nevie preukázať, čím porušil ustanovenie § 16 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z..

Inšpektori I SOI v Košiciach vykonali vo vyššie uvedenej prevádzkarni kontrolu za účelom zistenia, či podnikateľský subjekt dodržiava povinnosti vyplývajúce mu zo zákona č. 250/2007 Z. z. Na základe zisteného skutkového stavu prvostupňový správny orgán správne dospel k záveru, že účastník konania nesplnil zákonom stanovenú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. Odvolací orgán má za to, že zodpovednosť účastníka konania bola spoľahlivo preukázaná, prvostupňový správny orgán postupoval v súlade s ustanoveniami Správneho poriadku, vychádzal zo skutkového stavu zisteného pri kontrole a zaznamenaného v inšpekčnom zázname zo dňa 17.02.2021, ako aj z dokladov a vyjadrení predložených účastníkom konania prvostupňovému správne orgánu. Uvedené jednoznačne vyplýva aj z prvostupňového rozhodnutia č. P/0015/08/21, z ktorého je zrejmé, že prvostupňový správny orgán pri rozhodovaní predmetnej právnej veci, prihliadol na všetky skutočnosti, ktoré boli zistené v prevádzkarni v čase kontroly, ako i na skutočnosti a doklady zaslané účastníkom konania prvostupňovému správne orgánu. Účastník konania mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam zisteným v čase kontroly, ako aj k oznámeniu o začatí správneho konania.

Odvolací orgán preskúmal podkladový materiál v celom rozsahu a dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol spoľahlivo preukázaný. Účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky, ani ktoré by odôvodňovali zmenu rozhodnutia, z uvedeného dôvodu bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak.

Podľa § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa: „Ak ide o menej závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred

rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a nevykoná opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1. “

Odvolačný orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinností zo strany účastníka konania, bolo spoľahlivo preukázané. Odvolací orgán zastáva názor, že v predmetnom prípade, s prihliadnutím na charakter a rozsah zistených nedostatkov, nejde o menej závažné porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu sankcie. Odvolací správny orgán podotýka, že využitie predmetného inštitútu je len fakultatívne.

Pri určení výšky pokuty bolo v zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa prihliadnuté najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinností predávajúceho podľa §16 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z.

Odvolačný orgán pri rozhodovaní prihliadol na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z., podľa ktorého má každý spotrebiteľ právo na ochranu ekonomických záujmov, nebol v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý.

Odvolačný správny orgán zohľadnil skutočnosť, že nevydaním dokladu o kúpe bol poškodený spotrebiteľ, nakoľko doklad o kúpe výrobku je relevantným dokladom, ktorý má význam pri uplatňovaní práv zo zodpovednosti za vady predanej veci a zároveň je dôkazom existencie kúpnej zmluvy pri predaji v obchode medzi predávajúcim a kupujúcim - spotrebiteľom. Doklad o kúpe výrobku patrí medzi dôkazy, ktoré vypovedajú o predávajúcom a o obsahu záväzkového vzťahu medzi predávajúcim a spotrebiteľom. Ide o základný dokument, ktorý predávajúci vyžaduje pri uplatnení reklamácie vady tovaru od spotrebiteľa a slúži ako dôkaz, že konkrétny reklamovaný tovar bol zakúpený práve v prevádzke, v ktorej si spotrebiteľ uplatňuje reklamáciu.

SOI ako orgán dozoru účastníka konania sankcionuje za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty tohto správneho deliktu stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom.

Z hľadiska posudzovania miery zavinenia odvolací orgán pri určovaní výšky pokuty za zistený protiprávny skutkový stav vzal do úvahy, že uvedený protiprávny stav vznikol v dôsledku konania zo strany účastníka konania, pričom ako predávajúci je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky pri svojej podnikateľskej činnosti. Vzhľadom na objektívnu zodpovednosť účastníka konania nie je podstatný úmysel účastníka konania, zavinenie sa v tomto prípade neskúma, t. j. účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť), pretože zavinenie nie je pojmovým znakom a predpokladom vzniku zodpovednosti za túto kategóriu správneho deliktu, kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti. V rámci tejto zodpovednosti zodpovedá aj za protiprávne konanie osôb, ktoré v mene predávajúceho pri predaji výrobkov konajú.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky. Správny orgán **prihliadal i na charakter sankcie ako takej, ktorou je jej preventívna a represívna funkcia pričom** ak ide o finančný postih, nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, nevyhnutne teda musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku. Zároveň nesmie

predstavovať výlučne represiu. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, jej výška musí byť stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba vyvarovala do budúcnosti porušení zákonných ustanovení. Na základe vyššie uvedených skutočností považujeme skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú. Správny orgán nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku druhostupňový správny orgán odvolanie zamietla ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 00150821.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava

Číslo : **SK/0080/99/2021**Dňa : **07.08.2023**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **Laura Vargová LARSS, miesto podnikania: Ciolkovského 2110/2, 091 01 Stropkov, IČO: 52 982 483**, (podnikateľský subjekt ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania uvedených na dokladoch o živnostenskom oprávnení ku dňu 01.12.2022), kontrola internetového obchodu www.instamoney.sk vykonaná dňa 21.10.2020 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, Prešov, zameraná na prešetrenie písomného podnetu spotrebiteľa, evidovaného správnym orgánom pod č. 381/2020, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, č. **P/0083/07/21** zo dňa 23.08.2021, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 300,- EUR, slovom: tristo eur, pre porušenie § 4 ods. 2 písm. b) a § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1 v spojení s § 8 ods. 1 písm. b) vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

napadnuté rozhodnutie vo výrokovej časti, ako aj v príslušnej časti odôvodnenia **m e n í** tak, že časť výroku, ktorým bolo konštatované porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1 v spojení s § 8 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov vypúšťa

a

účastníkovi konania: Laura Vargová LARSS, miesto podnikania: Ciolkovského 2110/2, 091 01 Stropkov, IČO: 52 982 483, (podnikateľský subjekt ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania uvedených na dokladoch o živnostenskom oprávnení ku dňu 01.12.2022), kontrola internetového obchodu www.instamoney.sk vykonaná dňa 21.10.2020 v sídle Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, Prešov, zameraná na prešetrenie písomného podnetu spotrebiteľa, evidovaného správnym orgánom pod č. 381/2020, pre porušenie zákazu predávajúceho podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3, keď účastník konania uprel spotrebiteľovi právo na informácie, nakoľko neposkytol na internetovej stránke obchodu www.instamoney.sk meno, priezvisko, miesto podnikania a adresu bydliska poskytovateľa služieb, ak ide o fyzickú osobu, označenie registra, ktorý ho zapísal, a číslo zápisu, názov a adresu orgánu dozoru, ktorému činnosť účastníka konania ako poskytovateľa služieb podlieha;

u k l a d á

podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov peňažnú pokutu vo výške **100,- EUR**, slovom: **jednosto eur**. Uložení pokutu je účastník konania povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: **00830721**.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Laura Vargová LARSS - peňažnú pokutu vo výške 300,- €, pre porušenie zákazu vyplývajúceho z § 4 ods. 2 písm. b) a § 4 ods. 2

písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1 v spojení s § 8 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bola dňa 21.10.2020 vykonaná kontrola internetového obchodu www.instamoney.sk v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, Prešov, zameraná na prešetrenie písomného podnetu spotrebiteľa, evidovaného správnym orgánom pod č. 381/2020. Predmetnou kontrolou bolo zistené, že účastník konania ako predávajúci porušil zákaz upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, konkrétne porušil zákaz upierať spotrebiteľovi právo na informácie; porušil zákaz používať nekalé obchodné praktiky.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku: „Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.“ Podľa ods. 2 uvedeného ust. „Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.“

Odvolací orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie č. P/0083/07/21 zo dňa 23.08.2021, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil dôvod na jeho zmenu. Odvolací orgán vypustil z napadnutého rozhodnutia porušenie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1 v spojení s § 8 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré sa týkalo skutočnosti, že účastník konania ako predávajúci prostredníctvom internetového obchodu www.instamoney.sk ponúkal na predaj a zároveň informoval spotrebiteľa o akcii na službu - zvýhodnený kurz (Ebook + Kurz) v sume 119,- €, ku ktorému ponúkal výrobok - tričko s vlastným instagramovým logom ako darček, ktoré však spotrebiteľovi (pisateľovi podnetu č. 381/2020) nebolo dodané k uvedenej službe, napriek tomu, že spotrebiteľ oň požiadal, pričom predávajúci ani nevyvinul dodatočne snahu o zistenie adresy na zaslanie predmetného darčeka, čo bolo dostatočne spôsobilé viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k hlavným znakom produktu, ako sú jeho výhody a mohlo zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Odvolací správny orgán považuje postih v uvedenej veci za nedôvodný. Odvolací orgán poukazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Stk/3/2021 zo dňa 26.10.2022, podľa ktorého: „25. Vo vzťahu k vyššie uvedenému možno konštatovať, že z vyššie uvedenej právnej úpravy, či už na úrovni únijnej alebo vnútroštátnej, sa obchodníkom ukladá povinnosť poskytnúť všetky informácie, ktoré priemerný spotrebiteľ potrebuje, aby urobil kvalifikované rozhodnutie o kúpe, pričom tieto informácie predstavujú „podstatné informácie“. Keďže pojem „podstatné informácie“ (s výnimkou osobitného prípadu „výzvy na kúpu“ podľa čl. 7 ods. 4 smernice o nekalých obchodných podmienkach) nie je v právnej úprave definovaný, je potrebným pri posudzovaní jeho obsahového naplnenia prihliadať na skutkové okolnosti, pričom však samotná smernica o nekalých obchodných podmienkach v čl. 7 ods. 3 ako aj zákon o ochrane spotrebiteľa v § 8 ods. 5 poskytuje určitý „kľúč“ pre takéto posúdenie, ktorý spočíva v tom, že vnútroštátne orgány a súdy musia v jednotlivých prípadoch pri posúdení toho, či neboli opomenuté kľúčové informácie, brať do úvahy všetky prvky a okolnosti danej obchodnej praktiky vrátane obmedzení média používaného na ich oznamovanie. Vo vzťahu ku skutkovej súvislosti a obmedzeniam použitého komunikačného prostriedku je v rámci posudzovania toho, či bolo opomenuté poskytnutie podstatných informácií, potrebné vziať do úvahy priestorové a časové obmedzenia použitého komunikačného prostriedku, ako aj akékoľvek opatrenia prijaté obchodníkom na sprístupnenie informácií spotrebiteľom inými prostriedkami. K tomu kasačný súd poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora z 26. októbra 2016, Canal Digital Danmark, C-611/14, ECLI:EU:C:2016:800, v zmysle ktorého sa čl. 7 ods. 1 a 3 smernice o nekalých obchodných praktikách má vykladať v tom zmysle, že na posúdenie toho, či sa obchodná praktika má považovať za klamlivé opomenutie konania, treba zohľadniť kontext, v akom sa táto praktika uskutočňuje, predovšetkým obmedzenia vlastné komunikačnému prostriedku použitému na účely uvedenej obchodnej praktiky, priestorové alebo časové obmedzenia kladené týmto

komunikačným prostriedkom, ako aj akékoľvek opatrenie prijaté obchodníkom na sprístupnenie informácií spotrebiteľovi inými prostriedkami, hoci taká podmienka výslovne nevyplýva zo znenia dotknutej vnútroštátnej právnej úpravy. ... 31. K tomu ďalej kasačný súd uvádza, že rozhodnutia správnych orgánov v odôvodnení neobsahujú argumentáciu, resp. odôvodnenie, ktoré by dostatočne preukazovalo, že obchodná praktika žalobcu by vykazovala nekalý charakter v zmysle § 7 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa. Pre konštatovanie podstatného narušenia ekonomického správania spotrebiteľa je rozhodné, či obchodná praktika zapríčiniť alebo je spôsobilá zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Obchodná transakcia sa môže považovať za nekalú nielen vtedy, ak je spôsobilá zapríčiniť, že spotrebiteľ si kúpi alebo nekúpi produkt, ale aj vtedy, ak je spôsobilá zapríčiniť, že spotrebiteľ napríklad navštívi obchod, rozhodne sa nezmeniť poskytovateľa služby a pod. Test podstatného narušenia sa nelimituje len na posúdenie toho, či skutočne došlo k narušeniu ekonomického správania spotrebiteľa, (t. j. jeho rozhodnutia o obchodnej transakcii), ale vyžaduje sa aj posúdenie toho, či je obchodná praktika spôsobilá mať takýto vplyv na priemerného spotrebiteľa. Príslušné orgány by preto mali preskúmať skutočnosti a okolnosti príslušného prípadu (t. j. in concreto), ale mali by posúdiť aj spôsobilosť danej praktiky ovplyvniť rozhodnutie priemerného spotrebiteľa o obchodnej transakcii (i.e. in abstracto). Kasačný súd konštatuje, že takéto posúdenie však v rozhodnutiach správnych orgánov chýba.“ Aplikujúc uvedené na prejednávajúcu vec odvolací orgán konštatuje, že informácia poskytnutá účastníkom konania po prihlásení sa do svojho účtu v znení: „V prípade, keď chcete aby sme Vám tričko zaslali, nám pošlite svoju Adresu, veľkosť trička a instagramové meno, ktoré na tričku chcete mať. Napíšte nám na náš support, s konkrétnymi informáciami.“ (pozri č. 1. 25 spisu), je z pohľadu odvolacieho správneho orgánu podstatná, keďže priamo súvisí, resp. upresňuje a dopĺňa postup, akým je možné získať tričko s vlastným instagramovým logom ako darček. V nadväznosti na uvedené odvolací orgán podotýka, že za skutkových okolností, o aké ide v predmetnej veci nemožno vyvodiť záver, že by konanie účastníka konania bolo možné definovať ako nekalú obchodnú praktiku spočívajúcu v klamlivom konaní.

Odvolací správny orgán taktiež z napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o porušenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, vypustil skutočnosť, že účastník konania neposkytol spotrebiteľovi na internetovej stránke obchodu www.instamoney.sk adresu elektronickej pošty a telefónne číslo, nakoľko z inšpekčného záznamu z kontroly vykonanej dňa 21.10.2020, konkrétne zo záväzného pokynu uloženého účastníkovi konania nevyplýva, že sa tieto údaje nenachádzali na vyššie uvedenej internetovej stránke (pozri č. 1. 19 spisu).

Odvolací orgán vzhľadom na vyššie uvedené zmenil napadnuté rozhodnutie tak, ako je uvedené v predmetnom rozhodnutí. Nakoľko uvedenou zmenou rozhodnutia došlo k upusteniu od sankcionovania zákazu vyplývajúceho z § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1 v spojení s § 8 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa a zároveň došlo k zúženiu rozsahu porušenia zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, odvolací orgán pristúpil aj k primeranej zmene výšky postihu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolací orgán nezistil.

Povinnosťou účastníka konania bolo neupierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, konkrétne neupierať spotrebiteľovi právo na informácie; čo účastník konania porušil.

Kontrolou internetového obchodu www.instamoney.sk, vykonanou dňa 21.10.2020 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 4675/6, Prešov, zameranou na prešetrenie písomného podnetu spotrebiteľa, evidovaného správnym orgánom pod č. 381/2020 bolo zistené, že účastník konania nezabezpečil dodržanie zákazu predávajúceho:

- podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého predávajúci nesmie upierať práva podľa § 3, keď účastník konania uprel spotrebiteľovi právo na informácie, nakoľko neposkytol na internetovej stránke obchodu www.instamoney.sk meno, priezvisko, miesto podnikania a adresu bydliska poskytovateľa služieb, ak ide o fyzickú osobu, označenie registra, ktorý ho zapísal, a číslo zápisu, názov a adresu orgánu dozoru, ktorému činnosť účastníka konania ako poskytovateľa služieb podlieha.

Uvedené je v rozpore s § 4 ods. 1 písm. a), d) a e) zákona č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 284/2002 Z. z. (ďalej len „zákon č. 22/2004 Z. z.“), v zmysle ktorého je poskytovateľ služieb povinný príjemcovi služby na elektronickom zariadení poskytnúť najmä tieto informácie: meno, priezvisko, miesto podnikania a adresu bydliska poskytovateľa služieb, ak ide o fyzickú osobu; označenie registra, ktorý ho zapísal, a číslo zápisu; názov a adresu orgánu dozoru alebo dohľadu, ktorému činnosť poskytovateľa služieb podlieha.

Za zistené nedostatky, ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

V podanom odvolaní účastník konania uviedol, že k porušeniu § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v žiadnom prípade nedošlo, nakoľko na stránke sú zreteľne uvedené všetky údaje vrátane mena, priezviska, miesta podnikania. A taktiež aj v obchodných podmienkach sa uvedené nachádza. K porušeniu § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa účastník konania uvádza, že predáva desiatky kurzov a len mizivé percento spotrebiteľov má záujem o tričko. Preto má dostatočne zreteľne uvedené, že v prípade záujmu má spotrebiteľ kontaktovať účastníka konania, nakoľko je potrebné zvoliť si meno na tričku, veľkosť trička a pod. Účastník konania má za to, že množstvo ďalších obchodníkov, ktorí poskytujú bonusy k produktu ich majú tiež na vyžiadanie. Podľa účastníka konania vyššie uvedené sa v žiadnom prípade nedá považovať za nekalú obchodnú praktiku. Uvedené konanie nijakým spôsobom nezaťažuje spotrebiteľa, je to otázkou jedného emailu/telefonátu alebo správy, kde spotrebiteľ v prípade záujmu uvedie potrebné údaje a tričko mu účastník konania pošle. Spotrebiteľ p. O. G. sa tiež explicitne vyjadril, že o tričko nemá záujem, pričom účastníka konania bombardoval správami na súkromných účtoch na sociálnej sieti, písal taktiež aj z falošného účtu, pričom uviedol že: „O tričko mi nejde o neho nemám záujem“. Vzhľadom k tomu nemožno podľa vyjadrenia účastníka konania hovoriť o žiadnej nekalej obchodnej praktike, keď spotrebiteľ, ktorý o bonusový tovar nemá záujem, ho nedostane. V opačnom prípade by sa uvedené konanie mohlo práve naopak považovať za vnucovanie. Účastník konania zároveň podotýka, že napadnuté rozhodnutie nesie znaky arbitrárnosti, je v rozpore s hmotným právom, a správny orgán nielenže dostatočne nezistil skutkový stav, ale porušil aj právo na spravodlivý proces tým, že namiesto uplatnenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, kde správny orgán má možnosť upustiť od uloženia sankcie, automaticky svojvoľne udelil sankciu v likvidačnej a neprimeranej výške bez toho, aby si riadne zistil skutkový stav. Účastník konania poukazuje aj na hmotný aspekt, ktorý je tiež nezanedbateľný. Ústavný súd Slovenskej Republiky opakovane vo svojich nálezoch judikoval, že „správne trestanie preberá zásady trestného konania“ (porov. nálezy ÚS SR III. ÚS 571/2015 alebo II. ÚS 476/2016). To znamená, že aj pri prejednávaní správnych deliktov je treba nahliadať na ne nielen z formálnej stránky, ale je potrebné vziať do úvahy aj zásadu nutnosti preukázať zavinenie a ohrozenie záujmu spoločnosti („spoločenskú škodlivosť“ skutku). S ohľadom na horeuvedené účastník konania žiada, aby druhostupňový správny orgán napadnuté rozhodnutie zrušil a konanie zastavil eventuálne, aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil prvostupňovému správnomu orgánu na ďalšie prejednanie. Účastník konania záverom poznamenáva, že sám spotrebiteľ neskôr navrhol konanie zastaviť, pretože si uvedomil, že jeho podnet bol neopodstatnený a s ohľadom na uvedené žiada účastník konania konanie zastaviť.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu prislúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne bezpredmetné a subjektívne, ktoré ho nezabavujú zodpovednosti za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenie zákona. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane

spotrebiteľ'a. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania pre porušenie zákazu vyplývajúceho z § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľ'a. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Vyššie popísaným konaním účastníka konania došlo k porušeniu práv spotrebiteľ'a, čím bol znížený rozsah práv spotrebiteľ'a, ktoré mu garantuje zákon o ochrane spotrebiteľ'a.

Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľ'a „predávajúci nesmie upierať spotrebiteľ'ovi práva podľa § 3.“

Podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľ'a „každý spotrebiteľ' má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru, dohľadu a kontroly (ďalej len „orgán dozoru“) a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľ'a.“

Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľ'a a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“), ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľ'a. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z inšpekčného záznamu bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie zákazu v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľ'a. Uvedený zákaz vyplývajúci zo zákona o ochrane spotrebiteľ'a viaže zákon o ochrane spotrebiteľ'a na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) cit. zákona účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe objektívnej zodpovednosti.

Skutočnosť, že účastník konania ukončil podnikateľskú činnosť, ho nezbavuje objektívnej zodpovednosti za nedodržanie zákazu uvedeného v zákone o ochrane spotrebiteľ'a, zisteného v čase, keď živnosť prevádzkoval. Zánikom živnostenského oprávnenia fyzickej osoby nedochádza k strate spôsobilosti fyzickej osoby mať práva a povinnosti a ani k spôsobilosti byť účastníkom konania, pretože fyzická osoba zodpovedá v celom rozsahu za svoje záväzky vzniknuté pri súkromnom podnikaní. V prípade ukončenia podnikateľskej činnosti podnikateľským subjektom – živnostníkom, resp. zánikom jeho živnostenského oprávnenia, prechádzajú všetky jeho záväzky na fyzickú osobu, ktorá túto podnikateľskú činnosť ukončila, resp. ktorej živnostenské oprávnenie zaniklo. Fyzická osoba – podnikateľ vykonáva svoju podnikateľskú činnosť (v zmysle § 2 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon)) vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť a ručí za ňu celým svojím majetkom. Uvedené platí aj po ukončení podnikateľskej činnosti účastníkom konania. To, že účastník konania (fyzická osoba – podnikateľ) ukončil svoju podnikateľskú činnosť neznamena, že neručí za tie záväzky, (resp. porušenie zákona), ktoré vznikli v období podnikateľskej činnosti, a že tieto zanikli. Z uvedeného vyplýva, že účastník konania naďalej nesie administratívnoprávnu zodpovednosť za zistené porušenie povinnosti.

K námietkam účastníka konania, že napadnuté rozhodnutie nesie znaky arbitrárnosti, je v rozpore s hmotným právom, a správny orgán nielenže dostatočne nezistil skutkový stav, ale

porušil aj právo na spravodlivý proces tým, že namiesto uplatnenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, kde správny orgán má možnosť upustiť od uloženia sankcie, automaticky svojvoľne udelil sankciu bez toho, aby si riadne zistil skutkový stav, odvolací orgán uvádza, že sa s nimi absolútne nestotožňuje, pričom ich považuje za subjektívne, právne bezpredmetné a tendenčné s cieľom vyhnúť sa splneniu povinnosti uloženej účastníkovi konania rozhodnutím č. P/0083/07/21 zo dňa 23.08.2021. Odvolací správny orgán poznamenáva, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom, ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací správny orgán uvádza, že právne posúdenie zisteného skutkového stavu patrí správnenému orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, a teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa. K uvedenému ešte odvolací správny orgán poznamenáva, že Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu v odôvodnení reagovať na návrhy, námietky a vyjadrenia účastníka konania k podkladu rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že správny orgán je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď. Splnenie zákonnej povinnosti správneho orgánu odôvodniť svoje rozhodnutie sa preto vždy posudzuje so zreteľom na konkrétny prípad. V predmetnej veci je podľa odvolacieho správneho orgánu nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V danom prípade možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy – diskrečná právomoc, na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo podľa odvolacieho orgánu rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy. Vzhľadom na uvedené považuje odvolací orgán úvahy účastníka konania prezentované v tejto časti odvolania za bezpredmetné.

K argumentu účastníka konania, že namiesto uplatnenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, kde správny orgán má možnosť upustiť od uloženia sankcie, automaticky svojvoľne udelil sankciu bez toho, aby si riadne zistil skutkový stav, odvolací orgán podotýka, že v predmetnom prípade, pokiaľ ide o porušenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, vzhľadom na charakter predmetného nedostatku a jeho prípadný dopad na spotrebiteľa, nejde o menej závažné porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolací orgán dodáva, že využitie uvedeného inštitútu má fakultatívny charakter. Odvolací orgán k uvedenému zároveň uvádza, že v danom prípade nemožno kontrolou zistené protiprávne konanie s prihliadnutím na jeho závažnosť, spôsob a následky vyhodnotiť ako menej závažné porušenie povinnosti.

Odvolací orgán má tiež za to, že nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi

na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom správny orgán v danom prípade postupoval aj v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, zásadami správneho konania, s námietkami a podkladmi predloženými účastníkom konania sa správny orgán pri rozhodovaní podrobne zaoberal, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení rozhodnutia náležite zdôvodnil. Prvostupňový správny orgán nekonal ani v rozpore so zásadou súčinnosti v správnom konaní, splnil si všetky svoje zákonné povinnosti a účastníkovi konania neuprel možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia.

K tvrdeniam účastníka konania, že k porušeniu § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v žiadnom prípade nedošlo, nakoľko na stránke sú zreteľne uvedené všetky údaje vrátane mena, priezviska, miesta podnikania, pričom aj v obchodných podmienkach sa uvedené nachádza, a že sám spotrebiteľ neskôr navrhol konanie zastaviť, pretože si uvedomil, že jeho podnet bol neopodstatnený, odvolací orgán uvádza, že ich považuje za právne irelevantné a subjektívne. Odvolací orgán podotýka, že z inšpekčného záznamu z kontroly vykonanej dňa 21.10.2020 vyplýva, že elektronické zariadenie – internetový obchod účastníka konania www.instamoney.sk, nebolo označené v zmysle zákona č. 22/2004 Z. z. požadovanými údajmi, keď účastník konania neposkytol na internetovej stránke obchodu www.instamoney.sk meno, priezvisko, miesto podnikania a adresu bydliska poskytovateľa služieb, ak ide o fyzickú osobu, označenie registra, ktorý ho zapísal, a číslo zápisu, názov a adresu orgánu dozoru, ktorému činnosť účastníka konania ako poskytovateľa služieb podlieha. Z uvedeného dôvodu považuje odvolací orgán tvrdenie účastníka konania, že na stránke sú zreteľne uvedené všetky údaje vrátane mena, priezviska, miesta podnikania za bezpredmetné, nakoľko v inšpekčnom zázname zo dňa 21.10.2020 je zistený skutkový stav spoľahlivo zaznamenaný. Odvolací orgán v danej súvislosti dodáva, že účastník konania za zistené porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa nesie objektívnu zodpovednosť, t. j. bez ohľadu na zavinenie alebo iné okolnosti danej veci; zodpovedá za protiprávny výsledok. Pre konštatovanie porušenia povinnosti je rozhodujúci skutkový stav zistený inšpektormi SOI počas výkonu kontroly. Uvedený správny delikt patrí medzi ohrozovacie delikty, a preto nie je nevyhnutné, aby došlo k poruchovému následku; stačí, že takýto protiprávny následok reálne hrozí. Zákon neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnúť na žiadne subjektívne aspekty. Odvolací správny orgán je toho názoru, že účastník konania ako predávajúci je povinný poznať zákon a zabezpečiť jeho dodržiavanie, rovnako aj zaškoliť svojich zamestnancov tak, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací orgán má zároveň za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti. Na základe uvedeného odvolací správny orgán hodnotí tvrdenia účastníka konania ako neopodstatnené.

Odvolací orgán má teda nepochybne za preukázané, že zo strany účastníka konania došlo k porušeniu zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom z inšpekčného záznamu z kontroly vykonanej dňa 21.10.2020 v sídle Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 6, Prešov táto skutočnosť jednoznačne vyplýva. Odvolací správny orgán uvádza, že všetky dôkazy posúdil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Odvolací orgán má za to, že kontrolnú činnosť môžu vykonávať len zamestnanci, ktorí sú odborne spôsobilí na výkon kontroly a získali preukaz SOI, resp. poverenie na výkon kontroly. Inšpektori SOI vykonávajú svoje povinnosti tak, ako im ich ukladá zákon, pričom sú pri svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti zo zákona nezávislí. Na základe ich zákonom zverenej právomoci vykonali kontrolu, pričom pri kontrole zistili pochybenia. Inšpekčný záznam patrí medzi relevantné podklady k rozhodnutiu a je záznamom z kontroly, v ktorom konajúci inšpektori opíšu objektívne zistený skutkový stav na mieste samom, prípadne aj problematiku podnetov. Inšpekčný záznam z vykonanej kontroly tvorí objektívny hmotnoprávny podklad pre

d'alší postup v konaní, a to najmä pri vydaní meritórneho rozhodnutia vo veci samej a zároveň slúži ako relevantný právny dôkaz o porušení povinnosti účastníka konania, ktorá mu vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Inšpekčný záznam považuje odvolací orgán za jasný, zrozumiteľný a za dostatočný dôkaz porušenia § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Odvolací orgán poznamenáva, že SOI ako orgán dozoru účastníka konania v prvom rade sankcionuje za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty tohto správneho deliktu stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán zároveň uvádza, že v prípade vzťahu „predávajúci – spotrebiteľ“, vystupuje spotrebiteľ ako laik, ktorému je potrebné venovať špeciálnu starostlivosť a predávajúci vystupuje ako odborník, ktorý pri svojej činnosti ovláda a dodržiava všetky podmienky predaja.

K námietkam účastníka konania, ktoré sa týkajú porušenia ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) v nadväznosti na § 7 ods. 1 v spojení s § 8 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, odvolací orgán uvádza, že vzhľadom na skutočnosť, že pristúpil k upusteniu od sankcionovania uvedeného zákazu, sa predmetnými námietkami účastníka konania nezaoberal.

K žiadosti účastníka konania o zastavenie správneho konania, odvolací orgán poznamenáva, že správny orgán konanie zastaví, ak nastane niektorý z dôvodov uvedený v ustanovení § 30 ods. 1 Správneho poriadku. V predmetnom prejednávanom prípade však odvolací orgán nezistil žiadny dôvod na zastavenie správneho konania v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia Správneho poriadku.

K tvrdeniam účastníka konania, že Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane vo svojich nálezoč judikoval, že „správne trestanie preberá zásady trestného konania“ (porov. nálezy ÚS SR III. ÚS 571/2015 alebo II. ÚS 476/2016), a že uvedené znamená, že aj pri prejednávaní správnych deliktov je treba nahliadať na ne nielen z formálnej stránky, ale je potrebné vziať do úvahy aj zásadu nutnosti preukázať zavinenie a ohrozenie záujmu spoločnosti („spoločenskú škodlivosť“ skutku), odvolací správny orgán v danej súvislosti dáva do pozornosti, že pokiaľ aj orgány inšpekcie v administratívnom konaní o zisťovaní a sankcionovaní správneho deliktu postupujú analógia legis podľa trestnoprávnej úpravy, to neznamená, že trestnoprávnu úpravu aplikujú doslovne. K analogickému uplatňovaniu trestnoprávnych inštitútov odvolací orgán cituje z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/39/2014 zo dňa 01.07.2015, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval: „Treba tiež poznamenať, že značná časť procesných práv, ktoré prislúchajú obvinenému v trestnom konaní sa prostredníctvom judikatúry aplikuje aj vo veciach správneho trestania. To však neznamená, že sa v rámci správneho trestania majú aplikovať úplne všetky práva obvineného, ktoré sa uplatňujú v trestnom konaní. Trestné konanie a správne trestanie sú dve samostatné oblasti, v rámci ktorých by bolo možné jednotlivé inštitúty akokoľvek navzájom dopĺňať a nahrádzať. Správne trestanie umožňuje jednoduchšie a menej formálne postupy, než tie ktoré sa uplatňujú v trestnom konaní.“ Odvolací správny orgán poznamenáva, že uvedenú argumentáciu používa Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v ďalších svojich rozsudkoch, pričom ju napr. v Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 505/2015 z 13. januára 2016 rešpektoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky.

Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Samotný zákon pritom neumožňuje ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol

povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Odvolací orgán dodáva, že cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom. Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 21.10.2020.

Účastník konania v odvolaní namietá, že správny orgán mu udelil sankciu v likvidačnej a neprimeranej výške, pričom zároveň žiada o zrušenie napadnutého rozhodnutia. Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán však považuje pokutu po jej znížení za primeranú a uloženú v rámci stanovených kritérií, pri dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zistených nedostatkov. Odvolací orgán sa snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukládanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia splňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zisteným nedostatkom do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom vonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku zmenenej pokuty za primeranú zisteným nedostatkom. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprihliadal. Nakoľko porušenie povinnosti bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona „pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.“ Podľa § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa „ak ide o menej závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a nevykoná opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1.“

Odvolací orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že

porušenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané. Odvolací orgán zastáva názor, že v predmetnom prípade, vzhľadom na charakter zistených nedostatkov, nejde o menej závažné porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolací správny orgán podotýka, že využitie predmetného inštitútu je len fakultatívne.

Pri určovaní výšky pokuty vzal správny orgán do úvahy, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého má každý spotrebiteľ okrem iného právo na informácie, nebol v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý. Účastník konania ako predávajúci neuviedol na internetovej stránke www.instamoney.sk meno, priezvisko, miesto podnikania a adresu bydliska poskytovateľa služieb, ak ide o fyzickú osobu, označenie registra, ktorý ho zapísal, a číslo zápisu, a chýbala aj informácia o názve a adrese orgánu dozoru, ktorému činnosť účastníka konania ako poskytovateľa služieb podlieha. Orgán dozoru prihliadol na to, že účelom právnej úpravy upravenej zákonom č. 22/2004 Z. z. je okrem iného zabezpečiť účinný dohľad štátu nad elektronickým obchodom, preto citovaný predpis poskytovateľom služieb určuje povinnosť poskytnúť príjemcovi služby informáciu o mene, priezvisku, mieste podnikania a adrese bydliska poskytovateľa služieb, ak ide o fyzickú osobu, informáciu o označení registra, ktorý poskytovateľa služieb zapísal, a číslo zápisu, ako aj informáciu o názve a adrese orgánu dozoru, ktorému činnosť poskytovateľa služieb podlieha. V prípade nezabezpečenia všeobecných informačných povinností v súlade s ustanovením § 4 ods. 1 zákona č. 22/2004 Z. z. tento účel nie je naplnený a dochádza k upieraniu spotrebiteľových práv na informácie.

Odvolací orgán zastáva názor, že rozhodujúcimi skutočnosťami posudzovanými podľa kritérií ustanovených v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré boli mimo už vyššie uvedeného zohľadnené pri určovaní výšky postihu, bolo porušenie práv spotrebiteľa, nesplnenie zákonnej povinnosti predávajúceho s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zistených nedostatkov, a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko si predávajúci nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z kogentného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na informácie, vzhľadom na zistené nedostatky, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na informácie, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistené nedostatky.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, na základe čoho podľa ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.